

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Zaradi praznika Sv. Treh Kraljev izide prihodnji list v ponedeljek, 8. januarja 1894.

Pametna beseda ob pravem času.

Gosp. dr. Frančišek Lampe, urednik ilustriranega lista „Dom in Svet“, je svojim naročnikom ob novem letu spregovoril nekoliko besed, koje v pretresu priporočamo vsakemu slovenskemu rodoljubu in posebno tudi častiti duhovščini, koja zadevajo te besede ravno tako kakor nas. Političen list se ne bavi z beletristiko in narobe, politika ne spada v področje beletrističnega urednika. Ali vzlic temu vidijo se nam besede dr. Lampeta toliko važne, da se jih spominjamo tudi v svojem listu. Kar omenjeni gospod piše, je v tesni zvezi z našimi političnimi razmerami in ravno te nezdrave razmere je dr. Lampe v pravo svetlobo postavil in zagadel se nam vidi koristno, da njegove besede ponat snemo na tem mestu.

Urednik „Dom in Sveta“ piše mej drugim takole:

„Vender slep bi bil, ko bi ne videl marsičesa pri nas, kar ni da bi moralo biti. Ne sodim nikogar, ne očitam nikomur, pač pa prosim, prav nujno in iskreno prosim nekaterih stvari.“

1. Ločimo, kolikor se dá, osebo in stvar! Ne bodimo nasprotni dobri stvari, če smo nasprotni osebi. Prav tako pa kažimo vedno ljubezen do osebe, če še tako ostro in odločno pobijamo njeno delo in načelo. Seveda treba, da to umeva tudi nasprotnik. Nikar naj nihče ne misli, da ga hoče kak ocenjevalec kar uničiti, če se ne ujema z njegovimi nazori. Slobode nam treba, pravega slobodnega mišljenja, da ne vezemo niti sebe, niti drugih v spono. Z besedo „dušna sloboda“ pa ne izražam nič drugega, kakor potrpežljivost in ravnodušnost, katera dela naš značaj res sloboden.

2. Občinstvo, ki čita časopise, zlasti politične, prosim, naj premisli to-le resnico: Časopisi se večinoma podobni povekševalnim in barvanim steklom. Kar pogledamo skozi steklo, kaže se nam vsaj nekoliko drugače, kakor je v resnici. Časopisi — seveda ne vsi — imenujejo marsikaj hudobno ali zlobno, v čemer ni niti najmanjše hudobije; malen-

kostno stvar opisujejo tako, kakor bi bila velika; delom podtikajo slabe namene, kjer jih ni itd. Človek, ki rad in verno bere časopise, ki ne misli sam o tisti stvari, ima naposled do cela napačne misli. Zato morda sovraži ljudi, ki niso vredni sovraštva, marveč so vredni ljubezni in spoštovanja. Ali pa ima ljudi za dobre in častitljive, ki si niso pridobili nikake časti. Torej svetujem vsem čitateljem časopisov, naj čitajo previdno, umno in razsodno. Res je mnogo dobrih časopisov, ki se trudijo, da pišejo po vesti, toda pomislimo, da je treba za dnevnik pisati hitro, in tako se lahko vrinejo zmote in nepremišljene stvari. Torej naj nihče ne prodá slobode svojemu časopisu. Zlasti pa premislimo, kakšno je uredništvo: ravna li vestno in skrbno, ali ne. Kdor gleda na to, umeva mnogo bolj istinite razmere, in ne udaje se nepotrebni nevolji.

3. Ogibajmo se vsigdar vsega, kar bi škodovalo našemu narodu. Včasih si mislim: Koristiti svojemu narodu ne morem mnogo, zato pa vsaj škodovati nečem nikakor. Rajši denimó pero iz roke in idimo na izprehod, kakor da bi pisali strastne članke zoper nasprotnika. Ne vzbujajmo v narodu sovraštva ali razdvojenosti!

4. Zlasti pa prosim tebe, mila naša mladina, vneaj se za prave vzore in ne zapravljaj močij s praznimi rečmi! Vsi pravimo: Delajmo za narod! Prav, a treba za to pripravljati in učiti se. Naša mladina dela že s tem za narod naš, da se pridno uči. Ako se sliši in piše po svetu: Slovenski dijaki so nadarjeni, pridni, vzgledni: tedaj je to največja čast za naš narod. Zato bi jaz, ko bi mogel, prosil vsakega dijaka posebej, naj se trudi neumorno, da bode kdaj tudi zmožen koristiti svojemu narodu. Da, dijaštvo ima velik pomen za naš narodni razvoj, bodisi na dobro ali na slabo stran. Bog nam daj, da se mladina ne izneveri onim vzorom, ki morejo jedini biti za nas vodniki in smotiri.

5. Uljudno prosimo verne Slovence, naj vender ne škodujejo dobri stvari in sami sebi s tem, da nas imenujejo premalo katoliške ali odločne, in kar je enakih izrazov. Ne gledé na to, da ne smemo bližnjika slabo soditi, rečem naravnost in tudi od-

ločno, da se ne dam od katerega koli pisatelja ali dopisnika učiti, kaj je katoliško. Saj ne pišem šele od včera za katoliško-narodno stvar. Sapienti sat! Če pa priznavajo tudi „nasprotniki“, da se strinjajo z našimi dokazi, ali mislimi, ali načinom pisanja, tedaj ni to žalostno znamenje. S tem kažejo, da sprejemajo spravo, da se dadó prepričati. Recimo, da imam opraviti s kakim krivovercem. Po Božji milosti bi bil uspeh morda ta, da bi oni rekel: „Spoznavam, prav učite.“ Kaj bi rekli o tem priznanju? Da sem postal sam krivoverec? Da sem se udal nasprotniku? Zakaj bi pa ne priznali, da se je zmotenec premislil? Sam sebi ne pridevam nobene zasluge ne za to, ne za ono; ne pričakujem hvale, ne bojim se graje: dokler bom pisal, pisal bom po vesti in resnici, z milostjo Božjo trdno držeč se katoliških nauk, a milo ravnaoč z vsakomer. Ali nima dobro časopisje tega namena, da pouči zlasti zmotence?

6. Vse Slovence skupaj pa prosim najbolj tega, da bi se trdno oklepali naše katoliške vere, ki je za nas jedina prava vodnica tukaj in rešiteljica za večnost. Naj se vender ne dadó motiti, češ, ta in ta duhovnik mi ni všeč, tako katoličanstvo ni za me. Osebe so danes, jutri jih ni; danes smo duhovni tukaj, jutri smo tam; kmalu nas ne bode in ne bomo nikomur na potu: a vera — ne naša, ampak Božja — ta ostane na veke. Prav, če komu tako-le ugaja: Naj me zaničuje in ponižuje, a nauk, Božji nauk, ki sem se ga tudi jaz učil, kakor se ga učé drugi, ta nauk naj vzprejme!

Take prošnje imamo ob novem letu, ponižne in skromne.

Tako piše katoliški duhovnik! Mi nimamo ničesar pristaviti, vsaj bo pisatelj itak moral trpeti radi svoje zgorejšnje izjave. Če bi ga hvalil naš list, potem bi ga njegovi lastni prijatelji kmalu na križ pribili in ker tega ne želimo, zatorej rajši molčimo. Samo to si usojamo trditi, da bi naši prepričani prav brzo ponehali, če bi naša duhovščina v resnici kazala tisto krščansko ljubezen, koja se nam kaže v vsaki vrsti zgorejšnje Lampetove izjave. Sapienti sat!

LISTEK.

Občinska hiralnica.

Spisal Ivan Metov.

Tisto jutro pa je menil Jože Mežek, da mu ni več prestatjati v Blažinovi hiši. Kdo naj bi poslušal vedni ta prepir in gledal, kako pretepa Blažinka svojega moža, njegovega strica? Kdo naj bi se vtikal vmes in celó miril to ženo, ki je tudi njega že nekolikokrat opraskala po lici?!

„Jerica, bodi no pametna!“ tolažil je Blažin svojo soprogo.

„Kaj?“ in tlesknilo je po Tomaževem lici, „ali boš še komu pripovedoval, da nisem za nobeno rabo, kaj? Da perem oprano perilo, da čedim očiščeno posodo, da pometam pometene sobe, kaj?“

„Saj je res takó!“ drzne se soprog oporekati, „včera si zmešala v kleti repo in zelje v jeduo kad, ker...“ ali roka zakonske polovice mu je tedaj že zaprla sapo...

Mej tem pa pospravi Mežek res svoje pipice v predalec, se izmuzne na ulico ter stopi v Vršanovo žganjarijo.

Radostno ga vzprejme tam in povabi k sebi

njegov znanec Nace Lakota, ki je hotel baš v istem trenutku vprašati Vršanko, bi mu li dala še jeden kozarček na kredo.

Jože Mežek, lep mlad možak, je izdeloval jako spretno pipice „čelre“, (kolikokrat sem kot otrok čepel uro in uro tik njega in ga opaževal, kakó je rezljal pipice, jih likal in okusno krasil s školjkovino in medenimi cvetkami!) zalagal s svojim blagom dve prodajalnici, pil precej pridno vino in žganje v stričevi gostilni in ljubil vrhu tega zeló srčno mlado stričovo soprogo; Nace Lakota pa je bil v svoji stroki zakotni pisar, včasih ponarejevalec denarje, nekoč je pomagal celó ukrasti telico, ki je morala dati sredi razvaline starega gradu svoje meso tatovom v živež.

Vršanka postavi ravno tretjo čašico pred nju, ko se prikaže Jerica Blažinka mej vrati. Lakota se namuzne nekoliko, Jožetu pa omahne kar kozarček iz rok.

„Ti vrag ti, da bi ti tukaj-le posedal in popival, pa še s tem-le!“ prične Jerica in upre roki ob bok. „Vršanka, ti mu nimaš dajati pijače, da veš!“

„No, no, k tebi pride, kdor hoče, k meni pride, kdor hoče, vsakemu dam rada za denar pijače“, oporeka ji Vršanka.

„Takó je, pa ravno takó,“ omeni bojazljivo Mežek.

„Tiho ti, pa domov se spravi!“ in že mu privrši prav gorka po lici, „domov pravim!“ Nato se zaplete nežna Blažinkina roka mej Jožetove lase, dvigne ga izza mize, tleska ga po lici, — omara se strese — steklenica petrolja in latvica kislega mleka pade na Jeričino žrtev.

„Ti, pri meni se ne boš pretepala!“ kriči Vršanka, „tu ni ničesar tvojega!“

„Tiho! Ti sploh ničesar nimaš!“

„No, no — le ne takó Jerica, saj si z mano vred tam doma, kjer volk na mizo gleda!“

Pred oknom se je pa zbralo lepo število otrok in drugih radovednežev. Morda so se že preveč hudomušno namuzali Blažinki baš iz veže stopivši, kajti ta jih divje pogleda in tresk! s pestjo na okno! Steklo je žvenketalo po tleh, iz nežne roke pa je kapala rudeča kri na prašno cesto.

„Čakajte, sedaj vas grem pa še tožit!“ kričal je v sobo, „bomo videli, ali boš šel domov ali ne!“

„Kaj pravi? da nas pojde tožit, haha?“ povzame Lakota besedo, „Jože, daj mi za papir ina kolek — mi jo tožimo!“

„Saj kolka ni treba!“ omeni hitro Vršanka.

„E, kaj ti veš,“ zareži Nace Lakota, tiboma

Primorske razmere.

(Govor poslanca V. Spinčića v 255. seji drž. zbora dne 15. decembra l. l.)

(Dalje.)

Paolo Fambri v knjigi „Antologia Italiana“, ki se tudi pri nas precej čita, se trudi dokazati, da spada Istra in sploh vse Primorsko z Reko vred in jeden del Kranjske historično, etnografično in geografično k Italiji, da mora to Avstrija priznati in do odstopa lepo ravnati z italijanskim prebivalstvom. Primorska se v šolah, v uradih in v cerkvi pripravila za Italijo.

List „L' Independente“ berete lahko vsak dan v bralni sobi dra. Laginje in osvedočiti se morete, da piše ta list o Avstriji tako, kakor da je inozemstvo. (Čujte!)

„Il Mattino“ — to je še važneje — izhaja z vladno podporo v Trstu (Čujte!) in piše v številki z dne 3. novembra 1891 „E così Trieste, l' italiana Trieste“, „Italijansko mesto“ se pravi kar naravnost in ta list piše najsrdečje zoper ustanovitve slovenske šole v Trstu ter ima skoro v vsaki številki stalno rubriko: „Fatevi soci della Lega nazionale“ — katero „Lego“ misli, sem že omenil.

Prej omenjeni list „Il Giovine pensiero“ pisal je v številki z dne 3. novembra 1891. govoreč o „Legi“: „Le provincie italiane soggette all' Impero“ in navaja kot te podvržene provincije Gorico, Trst in Istro.

Tudi v dež. zboru se pri raznih prilikah govori o italijanskih provincijah monarhije, dasi izvzemši Trentina sploh ni italijanskih provincij. Tako je pri nas že navada. Kakor znano, so na nekih zemljevidih Trentin in vse Primorsko do Reke zaznamenovani kot del Italije. (Klic: Etnografičen!) Etnografičen! 400.000 do 500.000 Hrvatov in Slovencev ne šteje nič proti 300.000 Italijanom. Imenoval sem Trentin le ker je na zemljevidih zarisani. Taki zemljevidi se nahajajo tudi po primorskih uradih in v nekem isterskem okraju so se tudi v šoli več let rabili. Ali se še kje rabijo, mi ni znano. Te zemljevide so iz ljudskih šol odstranili tisti slovanski okrajni šolski nadzorniki, kateri se v italijanskih listih in v dež. zboru isterskem najbolj napadajo. Tak okrajni šolski nadzornik, ki je bil tudi že večkrat napaden, ker je svoje dolžnosti nepristranski izvrševal, odložil je te dni nadzorništvo, ker ni mogel več prenašati šikan znane viteza Schwarza, naperjenih proti njemu in proti hrvatskemu prebivalstvu v tem okraju. Pri raznih prilikah se tiskajo posebni listi, ki se razpošiljajo s pošto ali pa na ulici razdajajo. Tako je dne 9. januarja 1879. bil tiskan v Rimu oklic na „Fratelli Istriani, Triestini in Trentini“ ter podpisan z „Alcuni Deputati“. Ta oklic se ni samo po Trstu, ampak tudi po drugih primorskih mestih razposlal. V njem se govori o dveh udih, due lembi, katere ima „lo straniero“, tujec, še v rokah. O kroni se govori z besedami, katerih ni moči ponavljati, bratje pa se pozivljajo, naj vztrajajo v boju, dokler ne pride dan rešitve iz okov. Druga taka tiskovina je naslovljena „14 Marzo“ in podpisana „Il comitato del Circolo Venti Dicembre“, datovana „Trieste, Marzo 1891“, „Tip. regata del Circolo Garibaldi“. V tej tiskovini se popisujejo čutila, s

katerimi mislijo Tržačani na kralja Umberta na le-tega rojstni dan in izraža protest zoper sedanjí položaj, v katerem se nahajajo. Prav karakteristične so besede: Borimo se zdaj za naš jezik in za našo narodnost s svetimi orodji, z vzgojo, z delom, z razširjanjem naših idej in pripravljajmo se za sveti dan, ko se bomo borili za svobodo in merili svoje sile z našimi zatiralci“. Besed o našem cesarju in kralju ne morem ponavljati. H koncu se proslavlja še „Oberdank“ in se zaključi spis s klicem: „Viva l' Italia, viva il Re“.

Tiskovina, natisnena „per cura e coi tipi segreti del Circolo Garibaldi — Trieste 1892. N. 3. „Alere Flammam“, — „Canti della Patria“. Ta publikacija ima namen, razširiti mej narodom tiste rodoljubne pesmi, katere je Avstrija k ostracizmu obsodila. Tem pesmim, ki so prebudile ves narod, sledile bodo druge pesmi, namenjene našim provincijam.“

To je perijodična publikacija, kar kaže tudi št. 3. Razdaja se po vsem Primorskem. To številko imam iz Gorice. Mej drugim je tu citati: „Rumeno-črno — proklete barve, kdor jih nosi, bodi proklet; smrt Judežu, ki na svojih prsih nosi svetinjo, katero mu je dala Avstrija“. (Čujte!)

Znani so mi slučaji, da se nekateri ljudje sramujejo nositi javno svoja odlikovanja, nekdo je tako odlikovanje celo z nogami teptal. (Čujte! Čujte!)

Pred kratkim razpošiljali so se v Gorici pod kuvertom tiskovine, katerih jedna je došla tudi dru. Rojcu z napisom „Gospod dr. Alexija Rojic, Gorizia“. Tiskovina je adresirana na pisatelja brošure „Studio sopra Gorizia“. Kot motto so zapisane besede izrečene na Mentanski slavnosti v Milanu 8. novembra 1885. To zopet kaže, kako se na Primorskem vse čita, kar se v Italiji zgodi, kjer se govori, da prelita kri še vedno rdeči polja, ker v dijademu Italije še vedno manjkata dva biserja, Trident in Primorska. Izrekajo se želje Goričanov (I Gorižiani): „Pravi Goričani“ nečejo s tujci ničesar opraviti imeti, nečejo se z njimi spuščati v transakcije, ker bi bilo to proti njihovim svetim aspiracijam: nečejo z njimi priti v dotiko; veliko krdelo iredentovcev naj usurpatorje tega zadnjega dela (ultimo lembo) italijanske zemlje odpravi; Dunaj naj se ne briga za našo provincijo, potem bode laglje združiti se z legitimno materjo.

Dne 20. decembra 1890 praznoval se je spominski dan Oberdankove smrti. Nekateri italijanski listi so o tem članke pisali in Oberdanka slavili kot „martire della patria“.

Štirinajst teh, v Italiji izdanih listov je bilo konfiskovano v Avstriji, a še le potem, ko so se Primorskem že čitali. Dovolite mi, da navedem nekatere naslove. „XX. Dicembre.“ Na sredi je natisnjena podoba Oberdankova, potem kratek životo-pis in „Ribelli“, z vprašanjem, češ, kaj to so „Ribelli“, ki so na Mentanskih gorah preminoli. Nadalje „La Tomba di G. Oberdank“, potem „Fede“, v kateri se izreka upanje, da prideta Trst in Istra k Italiji, potem „La prepondence degli Slavi“, v kateri tiskovini se govori tako o Slovanih, kot da so največji sovražniki tistih, ki izdajajo te liste. „Dall' Istra“ je korespondenca in sicer prav zanim-

ljiva, v tej korespondenci se govori o malenkostih iz neke isterske vasi, iz česar je vidno, da se dopisnik v tisti vasi nahaja. To je dokaz, da niso vsi iredentovci v Italiji, da so tudi pri nas. To kaže še drug slučaj. Dopisnik govori o malenkostni dogodbi v mestu Buje, potem pride dopis iz Gorice, v katerem se govori o Goriških zadevah. Potem pride članek „Da Gorizia“, potem „Cronaca Cittadina“ to je Tržaška, potem dopis „Da Roma“ „bratom“.

Konfiskacije v Italiji izhajajočih listov se vrše pogostoma. Ne bom Vas z navajjanji dolgo zadrževal. Povem naj le, da se navajajo v „L' Osservatore Triestino“ v januarju 1893 v številkah 1, 2, 3, 7, 8, 15, 16, 17, 20 in 22 konfiskovani italijanski listi, seveda še le potem, ko so se splošno razširili po Primorskem, v aprilu se navajajo v številkah 93, 94, 96, 97, 98; od 19. do 30. maja 1893. v številkah 114, 116, 118, 119, 121, 122.

Zlasti se je to zgodilo po 20. decembru in po srebrni poroki italijanske kraljevske dvojice, kakor tudi po volitvah v Trstu, kakor je razvidno iz številke 127 in 128 imenovanega lista iz meseca junija. Razvidno je pa to tudi iz drugih listov; dobite jih tu v zbornici, ker so last parlamenta.

Oberdank je bil član društva „Circolo Garibaldi“ čigar sedež je baje v Rimu. V tem društvu se je leta 1882. sklenil znani atentat. Tam so srečkali in sicer je bil za ta čin določen najprej sin jako odlične Tržaške rodovine, katere nečem imenovati. (Čujte! Čujte!) Ta pa se ni mogel odločiti za izvršitev ter je iz obupnosti skočil iz četrtega nadstropja na ulico ter se ubil. To se je zgodilo dne 15. junija 1882. Potem je bil izreban Oberdank, ki je atentat tudi izvršil.

Zanimivo je, kako piše „Corriere di Gorizia“. Ko je umrl general Filipović, prinesel je ta list o njem le tri vrste. Kadar pa umrje kak italijanski general ali drug italijansk odličnjak, prinaša dolge, črnoobrobljene članke. To se ne godi v Italiji, to se godi v Gorici. Tako je izšel v št. 36 z dne 10. avgusta 1889. dolg, črno obrobljen članek o bivšem italijanskem generalu Benedettu Cairoliju, ki se je svoj čas boril kot dobrovoljec zoper Avstrijo. Tu se je popisovalo, kako se je Cairol i. 1860 postavil na čelo „De Mille“ in kako hrabro se je na strani Garibaldija boril l. 1866.

V nadaljnjih številkah piše list o pogrebu Cairolijevem, natisne vse govore in telegrame. „Corriere“ ni bil konfiskovan. Dne 22. oktobra 1889. prinesel je črno obrobljen članek o Cesaru Michieliju iz Červinjana, v št. 9. z dne 21. januarja 1891. tri kolone dolg, črnoobrobljen članek o Amadeu Savojskem, v katerem ga nad vse proslavlja. V številki z dne 20. aprila 1890. prinesel je črnoobrobljen članek o Aureliju Saffiju, iredentovcu in republičanu, ter rekel „La morte del patriota insigne è con dolore sentita da quanti amano l' Italia senza distinzione di parte.“

„Corriere“ prinesel je 7. oktobra 1890. o smrti iredentovca Alfreda Bocearinija dolg članek. Ministerstvo dobiva take liste in jih torej lahko pregleda.

Dalje v prilogi.

pa šepne Vršanki: „Naj le dá, ti bom vsaj tistih pet grošev plačal. — Kolek mora biti!“ pristavi potem glasno obrnivši se k Mežku, ki si je izpiral krvavi obraz.

„Pa še za škodo jo primemo!“

„Seveda, seveda, primemo jo!“

„Proklete me peče!“

„Toda poguma pa nimaš res nič, Jože,“ dé ranjencu Vršanka, „škoda, da si tak postaven možak!“

„Če bi jo prijel, bi mi kar v roki ostala,“ opravičuje se Mežek.

„Pa bi jo bil!“

„Ko bi jo le...“ Hotel je reči: „tako zelo ne ljubim,“ toda ni hotel izdati te skrivnosti, ki pa je bila itak že znana vsaj tri ure na okrog.

Tedaj pa privleče Blažinka vse Mežkovo orodje in celo ruto čeder pred Vršankino žganjarijo ter trešči vse skupaj skozi razbito okno ravno Lakoti pred noge.

„Čakaj, Jože, doma sem ti pa pometala postelj in obleko na cesto!“ zakriči potem, zažuga mu z jeznim obrazom in krvavečo pestjo ter odide.

Otroci pa so se pehali in pobirali pred hišo raztresene pipice.

Ker je pa sodnik tisto dopoldne Blažinko uvažujé, da je preveč razjarjena, povabil na prihodnji dan, sešli sta se drugega dne obe stranki, Blažinka hoteč dati svojo tožbo na zapisnik, Mežek z Lakoto in Vršanko pa s spisano tožbo radi telesne poškodbe, žaljenja časti, hudobnega poškodovanja tuje lastnine itd.

„Vi želite?“ vpraša sodnik Blažinko.

„Da jaz ne trpim, da bi ta pri tej-le posedal in popival, da ga jaz ne pustim iz hiše...“

„Kake pravice pa imate do njega? Jeli morda Vaš soprog?“ vpraša sodnik.

„Ne, ali da tega kratko in malo ne trpim!“ reveska Blažinka.

„Potem pa obžalujem, da Vam ne morem pomoči. Privežite ga doma na verižico! To bo menda pomagalo. — In Vi?“

Na to vprašanje podá Lakota spisano tožbo sodniku.

„Slavno c. kr. okrajno... Jerica... hm... da... spraskala lice in nos... hm... razbila celo okno... hm... Koliko zahtevate za okno?“

„I kaj, toliko kolikor je vredno, kar mi bo steklar računil.“

Sodnik pomigne slugi, naj gre vprašat steklarja, koliko stane jedno tako steklo.

„Gospod sodnik, ponižno javljam“, začne sluga vrnivši se kmalu v sodno dvorano, „jedno tako steklo velja 32 kr., dve 64 kr., tri...“

„Štiri torej 1 gld. 28 kr.“ prekine ga sodnik.

„In petrolej s steklenico 30 kr.“ pripomni Vršanka.

„Torej 1 gld. 58 kr.“

„Za kisló mleko s posodo zahtevam 15 kr.“

„Skupaj torej 1 gld. 73 kr., katere morate Vi, Blažinka tej-le plačati.“

Jerica naredi dolg obraz in vzklikne: „Prava reč to!“

* * *

Kakor vihra privrši po obravnavi Blažinka domov ter kriči dirjaje po gostilni sem ter tje: „Ugnala sem jih! Tiste groše jim plačam, pa bo!“

„Ali za božjo voljo, lepo si jih ugnala, če moraš ti plačati,“ ugovarja ji soprog sedeč pri oknu.

„Tih!“

Blažin odloži svoje delo — v prostem času je bil nekoliko krojača — podpre glavo in se zamisli.

Lepi dnovi so bili tedaj, ko je pripeljal prvo svojo ženo domov. Kako spretno je gospodarila in

V Trstu nastopili so pred kratkim v nekem gledališču klowni, oblečeni z italijansko trobojnico in okičeni z italijansko zvezdo. Občinstvo jih je frenetično pozdravilo. Jeden klownov je vrgel tri kroglice v zrak: rdečo, belo, zeleno. Nov aplavz! Na mizah so bili razni predmeti, vsi rdeče-belo-zeleno pobarvani. Hrvatske barve pa v Istri niso dovoljene. Na dan Garibaldijeve smrti se služijo zadušnice, pri katerih so navzočni tudi dijaki.

L. 1881. v predvečer spominskega dneva italijanskega kralja Viktorja Emanuela so bili v nekem primorskem mestu, katerega nečem imenovati, na oknah in stenah prilepljeni listki z napisom „L' Italia e fatta, ma non compiuta.“ Neki dijak je imel celo na suknjo prilepljen tak listek in je z njim prišel v šolo. Tudi drugod razdajali so se listki z napisom „fuori lo straniero.“ Kdo je ta tujec, je bilo spoznati iz prej navedenih tiskovin.

Začetkom meseca februarja 1893 je društvo „Dante Alighieri“ priredilo v nekem Rimskem gledališču maskerado. Prvo nagrado je ob frenetičnem odobravanju najodličnejše, tu zbrane Rimske družbe dobila maska, predstavljajoča Trident in druge še ne rešene, in pod avstrijsko vlado vzdihujoče provincije.

„Dante Alighieri“ je „Legi“ podobno društvo.

Dne 13. junija 1893. bil je v Rimu banket v proslavo Tržaških volitev, kakor je naznanila „Neue Freie Presse“ z dne 15. junija 1893; dne 19. novembra l. l. zopet banket, kateri je „fratellanza militare italiana“ v Rimu priredila; navzočni so bili neki minister, več generalov itd. in tudi Rimski župan, ki je v svoji napitnici pointiral tudi Trst.

Dne 10. marca 1893. so v Gorici pred očmi redarjev, pred poslopjem c. kr. okrajnega glavarstva, kjer uraduje c. kr. policijski komisar, nekateri novaki, došli na vojaški nabor, prepevali garibaldinsko pesem „Addio mia bella addio, l' armata, se ne vā,“ ne da bi jim to kdo branil; potem hujskajočo pesem zoper Slovence „Lascè pur che i canti e che i subii,“ potem garibaldinsko, Svetega Očeta zasramujočo pesem „Se il Papa piange, soldati non ha più“ in ultra-iredentovsko pesem „Ai confini dell' alta Italia.“

Gospod grof Alfred Coronini je o tej dogodbi dne 15. marca 1893. interpeliral, pa ni dobil odgovora.

V družbah se prepevajo iredentovske pesmi, v katerih se naše dežele imenujejo del Italije, in iz katerih je pregnati tujec, našega vladarja in zveste njegove podanike. Da je tudi neki politični, precej visoko stoječ uradnik to pesem v neki družbi pel, to lahko potrdita dva uradnika. To se je že povedalo v deželne zboru seji dne 12. marca 1892, ali dotični uradnik sedi še sedaj v svojem uradu. Uradnika nista bila vprašana, ali se je to res zgodilo (Posl. dr. L a g i n j a : On tudi ni ugovarjal) in trditev ni bila ovržena.

Podobe Umberta, Margherite in raznih italijanskih oklopnih itd. v gostilnah so žalostna resnica. Značilna je tudi dogodbica, katero je doživel neki postiljon. Ker ni hotel v neki družbi italijanskih pesmij prepevati, ga je družba pretepla. Po preteku

petih mesecev je umrl. V oporoki je določil, da je njegovo truplo uradoma preiskati.

O petardah vedo, kakor se mi zdi, tudi tisti gospodje, ki so bili o neki priliki v Trstu. Tako sta še našli dne 24. avgusta 1892 pri poslopju namestništva dve petardi, koncem septembra 1892 jedna pod trdnjavo. Pri štirih mladih možih našla je policija tvarine, potrebne za izdelovanje petard, pisma in tiskovine. Tudi imena teh mladih mož so prišla v javnost; bili so to: Amadeo Herlitzka da Trieste, studente di medicina all' università di Pisa, Romano Mauro da Trieste, studente di matematica all' università di Torino, Giuseppe Menesini da Trieste, studente di matematica all' università di Padova e Quido Wallop da Trieste.

Gospoda moja! Dasi je prav neprijetno, nava-jati take stvari, se to mora zgoditi. Nam se delajo glede obiskovanja Zagrebškega vseučilišča težkote, (Čujte! Čujte!) dočim smejo Italijani obiskovati imenovana italijanska vseučilišča in se potem pri nas nastavljajo.

Pred nekaj leti bilo je več drugih mladih mož iz odličnih Tržaških familij obsojenih, ker so v noči od l. 1891 do 1892 na Piazza grande, mej Lloydovo in namestniško palačo vrgli nekaj petard, najbrž kot novoletno voščilo vladi.

O teh in tudi o drugih iredentističnih izgrelih govoril je že naš kolega gospod dr. Ferjančič v seji dne 22. aprila 1890. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 5. januarja.

Češke novice.

V včerajšnji seji dež. zbora češkega izročil je staročeski poslanec dr. Šolc svoj predlog, naj se izda zakon, s katerim se uredi poraba deželnih jezikov pri vseh javnih uradih, dr. Vašaty pa svoj predlog, naj se za Češko ustanovi posebno najvišje sodišče. Deželni maršal princ Lobkovic je poklical posl. dr. Vašatyja k redu, ker je v svojem predlogu predsedniku najvišjega sodišča dru Stremayru očital, da obstoječe zakone nalašč krši in da je s tem grešil zoper svojo prisego. Posl. dr. Vašaty interpeliral je namestnika zaradi pogovora, kateri je imel Praški policijski ravnatelj dvorni svetnik Döfl z urednikom nekega Dunajskega lista. Pri tem pogovoru je imenovan uradnik dotičnemu novinarju baje več podrobnostij iz preiskave zoper morilce Rigoletto-Mrve povedal. Ker gre tu za sodno preiskavo in je vsako razglasenje preiskave tičočih se rečij zoper določbe kazenskopravnega reda ter na škodo pravični sodbi, vprašali so interpelantje namestnika, če misli to postopanje grajati in skrbeti, da se kaj takega več ne primeri. — Staročeski poslanec Pollak Leopold odložil je svoj mandat. — „Neue Freie Presse“ pravi glede predlogov dra. Šolca in dra. Vašatyja, da ju zadene čast, da se pokopljeta v aktih kake deželnozborake komisije. — „Deutsches Volksblatt“ pravi, da je Šolcev predlog spreten taktičen poskus, ker se veleposestniki ne bodo mogli a priori proti njemu postaviti. Ako se dra. Šolca predlog zavrne, pade odij jedino na veleposestnike, ki bodo valed tega izgubili vse simpatije kar jih še imajo mej češkim narodom. Fevdalni krogi vedo to dobro in so imeli te dni — poseben shod, na katerem so se posvetovali o Šolčevem predlogu. Ako se veleposestniki izrečejo za Šolčev predlog, je koalicija razbita, ako se pa odloži, bo

to le nova podpora mladočeskemu gibanju, ker bo to narod v novič prepričalo, da od veleposestnikov nima ničesar pričakovati. Naiverojetneje pa je vender le, da bodo veleposestniki glasovali zoper Šolčev predlog.

Madjarske cerkvenopolitične predloge.

Boj zoper vladne cerkvenopolitične predloge se vodi na celi prog. O novem letu izdali so škofje oster pastirski list, v katerem obsojajo z vso odločnostjo vladne predloge. Duhovščina je začela agitacijo po deželi, zlasti deluje zoper tiste poslance, ki so svoj čas obljubili glasovati zoper vladne predloge, pa so na to svojo obljubo popolnoma pozabili. Ker so židovski liberalci začeli brezobzirno delovati za svoje predloge, jeli so jih tudi nasprotniki posnemati in brezobzirno postopati. Mnogi poslanci so svoj čas podpisali reverse, s katerimi so se zavezali, glasovati zoper predloge. Tiste mej njimi, ki so vzlic temu stopili na stran vlade, bočeta poslanca baron Atzel in grof Gabrijel Karoly pozvati na dvoboj. Atzel in Karoly sta najodličnejša strelca in ni čuda, da trepetajo pred njima vsi tisti, ki se imajo z njima meriti. Teh je okoli 40. Ta namera imenovanih opozicijskih poslancev je obudila veliko senzacijo.

Vnanje države.

Nemški državni zbor.

V torek, dne 9. t. m. se snide nemški državni zbor. Nemški politični krogi se zanj močno zanimajo, ker bo najbrž že koncem tega meseca ali pa vsaj začetkom meseca februarja odločil o usodi trgovinske pogodbe z Rusijo. Agrarci se pripravljajo na odločen odpor in vlada bo imela premagati velike težkote, zlasti ker zahtevajo liberalne frakcije za svojo podporo primerne plačila namreč, da se vlada začne na tirjave liberalcev ne samo v trgovinskem ampak tudi v političnem pogledu bolje ozirati nego doslej. Glavno glasilo nemških liberalcev, „Vossische Zeitung“ pravi: Vlada dobi za trgovinsko pogodbo gotovo večino, če bo postopala napram agrarcem odločno in brezobzirno; če pa bo omahovala, če bo računala na liberalce a skrbela, da si ohrani tudi naklonjenost agrarcev, potem se jej lahko pripeti, da obsedi mej dvema stoloma.

Revolucija na Siciliji.

Preveč obširno bi bilo, ako bi hoteli zabeležiti vse posamezne poboje, umore, požige in rabuke z vojaki. Listi prinašajo dolge telegrame, iz katerih se da posneti, da se je revolucionarno gibanje razširilo čez ves otok, da ga ni kraja, kjer bi kmetje in delavci ne bili prouzročili krvavih izgrediv in groznih požarov. Popolna resnica se pa niti ne vé še! General Morra di Lavriano sporočil je vladi, da imajo ustaši v Palermi okolici več tisoč izvrstnih pušk in da so popolnoma organizovani. Da morajo biti razmere jako kritične, svedoči že to, da je vlada ukrenila, sklicati vse rezerviste jednega letnika in pomnožiti posadko na Siciliji tako, da bo tam 60 000 mož na razpolaganje. Ako se uvažuje, da bo to veljalo več milijonov frankov, pri sedanjih finančnih razmerah uprav velikanska žrtev za Italijo, potem ni dvoma, da ima vlada največji strah za bodočnost, zlasti ker se je uverila, da načelniki delavskih društev le z besedami obečajo, delovati na pomirjenje ljudstva, da pa so največji hujskati in faktični voditelji vsega upora. General Morra je tudi zahteval dovoljenja, da s silo odvzame prebivalstvu vsakršno orožje. — Nekateri listi so javili, da je Francija uprizorila krvavi upor, ker misli z Biserte napaati otok in da je to pravi povod pomnožitvi vojaštva. Verjetna ta vest pač ni.

kako ljubko se je znala smehljati! Tedaj se pa priplazi bolezen v hišo, objame mu ljubo ženico ter jo vrže na postelj. Smilila se mu je revica stoka-joča — tolažil jo je, vzel njeno nečakinjo v hišo, da bi stregla svoji teti... Zares pridno je stregla Jerica svoji bolni teti in ujcu... In ravno ta živahna pridnost odvrnila je Tomaža Blažina od njegove žene. Hkrati se mu je začela gabiti blede in suha soproga, ni je več tolažil, niti je pogledal in vprašal, kako ji je — želel je tajno, da bi mu že skoro — umrla, da bi mogel neoviran razvedriti svoje srce s soproginjo nečakinjo, z mlado dražestno in šegavo Jerico, ki je jela kakor ujec nezavidati svojo teto...

Jeričini poljubki so bili Blažinu seveda slajši, nego bolestne prošnje njegove soproge, Jeričine nežne, bele ročice bolj mehke, nego koščena roka bolnice, čije hripavo klicanje in stokanje je preglušil vesel smeh grešne ljubezni...

Nekako strastno-sladko se je stresel Tomaž zapazivši, da je zaprla njegova soproga za veke svoje oči. Sedaj je prost, sedaj bode živel, kakor mu ljubo in drago!

Ne dolgo potem poročil se je Blažin s krasno Jerico.

Ali osoda opaževala ju je že dlje časa iskalo ugodne prilike, da bi razrušila to sladko vez in se maščevala radi prelomljene zvestobe.

Ker ju to, da nista dobila otrok, ni prav nič ganilo, je sklenila maščevati se in bičati Tomaža Blažina z istim bičem, s katerim je pomagal on svoji prvi ženi v hladno zemljo — z bičem nezvestobe.

Nekega popoldneva stopi v gostilno Tomažev nečak — Jože Mežek iz Gabrovja in poprosi strica, da bi smel pri njem rezljati pipice, češ, da izgubi toliko časa, ako jih mora nositi dve ure daleč tukajšnjemu trgovcu. „Seveda vam rad plačam za to, kolikor bodeta s teto zahtevala,“ dostavi končno.

Vesel in še vedno ljubezni pijan odkaze svojemu nečaku podstrešno sobico, češ, da ostane pri njemu lahko, dokler hoče.

Tedaj pa se je jelo povračati Tomažu!

Debele solze polijo pri tem premišljevanji Blažinovo lice.

„Jerica, to sem zaslužil!“ vikne s tresočim glasom, „ta pokora mi je še premala za vse, kar sem storil!“

Toda žene to ni ganilo; malomarno, kakor da ji je povedal kaj vsakdanjega, je hitela pomivati

kozorce in jih natikala na drožiče, da bi se odcedila voda od njih.

„Kaj bo pa Jože počel?“

„Kar hoče, semkaj ga ni treba več!“ odgovori kratko Blažinka.

Toda strasti, ki razširi svoj pogubni ogenj po človeku, ni mogoče tako naglo zatreti. Stokrat meni človek, sedaj je mir! a že bruhne strast z novo silo, liki lava iz ognjenika, podirajoč mahoma vse trdne sklepe.

No, o posebno trdnih sklepih pa pri Blažinki ne moremo govoriti, ta je bila pač preveč vibrasta, vrhu tega še svesta si svoje moči, s katero je oklepala nesrečnega Jožeta. Radovala se je sedaj nad njegovimi mukami, sedaj se mu laskala, pokorila in ga razvedrevala s srčnimi objemi, da ga je smela zato drugega dne bti v obraz z mokro cunjjo ali mu razpraskati lice. Jože pa ji je bil udan suženj, pač vreden sorodnik svojega strica, istotak strahopetnež in tapica.

Drugega dne se je vrnil Mežek zopet v svoje stanovanje. Bilo je vse, kakor prej: rezljal je pipice, pil vino in žganje in ljubil — ženo svojega strica.

Pač je vedel, kako to boli strica, ali toliko po-

Dopisi.

Z Dunaja, 1. januarja. [Izv. dopis.] (Nečastna mlačnost.) Povodom Vašega uvodnega članka o „nečastni mlačnosti“ si dovoljujem poslati Vam naslednje opombe, katerim je namen, Vaši tožbi o naši narodni malomarnosti pridružiti se in poudariti, kako potrebno je, da se vsak pravi narodnjak na vso moč trudi ter energično in brezobzirno na to deluje, da se v imenovani zadevi skoraj že kaj na bolje obrne in da se v slovenski domovini sploh in posebno v Ljubljani ne samo narodna zavest goji, ampak tudi narodni ponos in narodna čast naposled vendar zbudita. Tega nam je najbolj in najprej treba, potem bi bil strah pred germanizacijo nepotreben, potem bi nam koalicijske delala mnogo skrbi in za narodnost bi se nam ne bilo ničesar bati, celo ako bi na Dunajskih ministrskih foteljih sami Plenerji sedeli in bi nemško valovje od vseh stranij ob našo pohlevno ladjico pljusalo. Toda mi sami smo si najhujši ponemčevalci. Kaj nam pomaga slabotno zdihovanje, da se naš jezik v kot potiska, ako smo pa sami malomarni in ako nam narodna čast ni v resnici pri srcu! Le vsled naše lastne mlačnosti in mehkode je prišlo tako daleč, da se sme kdorkoli drzniti naš jezik zaničevati in da se celó z odra kranjskega deželnega in slovenskega narodnega gledališča v sredi slovenskih pokrajin v slovenski Ljubljani slovenščina brez kazni grdi in zasmejuje! — Ako se kje našemu jeziku posebna krivica zgodi, prinesejo slovenske novine časih samo kratko in krotko notico ali dopis z nekoliko zdihljaji, semtertje se uvoden članek napiše —, in s tem je vse pri kraju. Ali drugače bi moralo biti. Kadar se našemu jeziku zopet nova krivica zgodi, bi moralo biti po celem Slovenskem, kakor da bi bil kdo v sršenovo gnjezdo dregnil! Poizvedovati bi se moralo, kdo je v prvi vrsti kriv in zakaj, poročati bi se moralo novinarjem na vse strani, pritoževati se pri oblastvih in poslancem ne miru dati, predno se ne stavi ostre interpelacije in se ne dobi zadoščenja. — Toda, kaj ne da: kdo bi se ukvarjal? Saj ničesar ne dosežemo! Do sedaj smo res bore malo dosegli, akopram se samo za to borimo, kar nam gré po pravici; ali pomisli naj se, da je to čisto naravno in razumljivo, ker se z nedelavnostjo in popuščanjem ne dá ničesar opraviti. Ako si vest izprašamo in stvar do dna preiščemo, moramo priznati, da smo še kaj malo delali. Poskusimo drugače! Poskusimo zares z energijo in odločnostjo! Le ako se vrle sinove svojega naroda ne samo čutimo, ampak kot pravi narodnjaki tudi ravnamo in pri vsaki priložnosti, seveda na dostojen način, kažemo, da nam je kaj na narodni časti in da nam narodni ponos ni samo prazna beseda, le tedaj, pravim, bodo slovenska mesta slovensko lice dobila, le potem se bode pokazalo, da je bela Ljubljana središče slovenskega naroda. Toda daleč imamo še do tega! Splošno je znano, kako slabi narodnjaki smo v dejanji, kako medlo kažejo in zastopajo svoje slovenstvo celó taki možje, ki so nam voditelji pri našem narodnem prizadevanji,

guma ni imel, da bi zapustil njegovo hišo, dá, celó vedno je moral čepeti doma, sicer ga je prišla takoj iskat — Jerica. Ljudje ga niso več marali vzprejeti pod streho dobro vedoč, da privihra vsak trenotek ona za njim, da bo potem kreg in pretep. To ga je menda slednjič vendarle prisililo k sklepu — umaknil se ji je. Toda nihče ni vedel, kam da je izginil. Dobro se še spominjam, kako je tekala Blažinka mimo nas, vila roki in vpraševala ljudi, če so kaj videli njega — Jožeta.

Teden pozneje so ga potegnili na konjederčevemrodu iz vode.

Prihodajega dne so pa pogrešali tudi Blažinko. Pozneje so pravili, da so jo videli na Štajerskem, naš sosed, ki je trgoval z lesom, pa je trdil, da jo je srečal v Trstu gosposko oblečeno.

Pa je bila res lepa žena ta Jerica Blažinka. Še sedaj jo vidim pred seboj v svilenem, širokem krilu, z lepo pečo na glavi, z zlatimi uhami, ki so se lesketali v malih ušesih; vsekako se je morala tudi gosposka obleka prilegati njenemu vitkemu stasu, belemu obrazu in velikim, živim očem!

Lani — malo pred vsemi svetniki — je peljal Dolžanov Jurij nekega večera s svojo kravico

ki pa časih ravno pri takih prilikah in na takem kraju nemškujajo, kjer bi bilo treba narodnost naravnost reprezentovati in kjer nemškovanje najslabši utis napravlja. Morda se bode ugovarjalo: „E, kaj čemo; to so po večjem starejši gospodje, ki se razvade nemškovanja, katero so si iz prejšnjih časov ohranili, ne morejo lahko otrasti. Pustimo jim to veselje.“ Jaz bi mislil, da so imeli tudi starejši gospodje dovolj prilike, da bi si slovenščino za konverzacijski jezik izbrali, ako imajo res kaj srca za milo materinščino. Sicer pa tudi mladi naraščaj zoper narodni ponos rad greši. Ako so naši mladi gospodje zbrani in se govorica oživi in debata uname, se skoraj vselej lahko opazi, da ta ali oni ali pa vsi skupaj v nemščino uhajajo, kakor bi naš jezik ne zadostoval, ako se o politiki, o vednosti ali umetnosti razpravljajo. Seveda so nemške šole temu najbolj krive, ali zakaj bi se mlad človek v svojo materinščino ne zaglobil toliko, da bi mu gladko tekla in bi mu ne bilo treba izrazov iskati, naj se govori o kateremkoli predmetu? Malomarnost, malomarnost — ničesar drugega!

Izmej številnih slučajev, v katerih sem bil priča, kakošne pojme imamo Slovenci o narodni časti, mi dovolite samo dva navesti. — Lansko jesen, ko sem bil na potu v domovino, se peljem z gorenjsko železnico na Ljubljano. Za sopotnika v kupéju sem imel že z gornje Štajerske sem nekega nemškega Dunajčana. Na Gorenjskem priseđejo tri osebe: dva gospoda in mlada gospodična. Poznal sem vse tri, znan pa nisem bil z nobenim. Prvi gospod je bil pravnik, drugi bogat trgovec, gospodična je bila poslednjega hči. Oba gospoda sta vrla, odlična slovenska narodnjaka, v narodnih krogih dobro poznana. Živo sta se razgovarjala o resnih in neresnih stvarih vsake vrste. Konverzacija pa se je celi čas —, bili smo skoraj jedno uro skupaj —, samo v nemškem jeziku vršila, in zastoj sem čakal, kedaj mi bode mila materinščina na uho zadonela. Ali sta se morda bala, da ne bi slovenski glasovi žalili nežnega, seveda samo nemščine navajenega ušeska mlade gospodične? — Nekaj postaj pred Ljubljano vsi trije zopet izstopijo. Dunajčan se je za-nje, ne vem zakaj, zanimal. Povedal sem mu, da jih slučajno poznam, in tudi pristavil, da sta gospoda odlična Slovenca. Dunajčan me nekoliko začuden pogleda in reče: „Kako to, da celi čas nista besedice po slovenski spregovorila? In nemščina jima tako gladko teče! Rekel bi, da celó življenje nista družega jezika govorila. Videti je, da vam Slovencem nemščina zelo ugaja in da se je samo na papirji, po časopisih, na videz branite.“ — Obmolknil sem.

Drugi slučaj se je primeril zadnje poletje v „slovenski“ Ljubljani na vrtu velike gostilne, kjer je bilo mnogo najodličnejše slovenske gospode na sokolskem večeru zbrano. Ko stopim na vrt, mi pride gostilničar naproti in me nemški pozdravi. Jaz odzdravim slovenski. Ali vrli mož se ni dal zmotiti; vpraša me zopet nemški, s čim bi postregel. Sedaj sem potrpljenje izgubil in možu, ki ima pošteno slovensko ime, opomnil, da bi se

repo s polja domov. Iz goste megle je rosil droben dežek ter mrznil in močil do kostij. —

„Vóo ná! — Hej, kaj pa tam-le ob cesti? Žena, ali vam je slabo?“ dé Jurij privozivši do neke stare revice, cepeče sključeno pod grmom.

„Oh slabo, slabo — pa mráz!“ zastoče nesrečnica. „Jurij, ali me več ne poznate?“

„Za božjo voljo, pa ne da bi bili vi Blažinka — Jerica B!“

„Blažinka sem, da, da! Kaj pa Tomaž?“

„Oh kedaj je že umrl, pa še na smrtni postelji je dejal: Jurij, če katerikrat vidiš Jerico, reci, da ji odpuščam, pa da me je Bog še premalo kaznoval na tem svetu! — Vas pa na voz naložim, Jerica, kaj ne, pa domov zapeljem, da se malo ogrežete.“

Rekši jo dvigne — bila je tenka in lahka kakor sapa — na voz in požene kravico.

„Eh, revež je bil Tomaž, Jerica, revež,“ dé Jurij obrnivši se nazaj k Blažinki, „kar nič ni dejal, ko so mu prodali hišo!“

Jeričini zobje so šklepetali, udrte oči pa so srepó zrlé Dolžanu v obraz. —

Drugega dne jo je vzprejela občinska hišalnica, od koder so jo nekaj tednov potem odnesli k večnemu počitku na pokopališče.

spodobilo, ako bi saj na sokolski večer slovenske goste slovenski ogovarjal, ker lahko vé, da bi mej udeleženci zastoj Nemca iskal. Nato se mi gostilničar modro odreže: „Ko ste na vrt prišli, sem po vaši zunanosti sodil, da ste Nemec.“ — Kaj ne da, kako bi človeku od veselja srce poskočilo, ako bi slišal, da je recimo v Celji ali Celovci nemšk oştir, ki je tako nežnočuten in tako skrben, da bi se morda kakemu slučajno došlemu slovenskemu gostu ne godila krivica, da je nemškega gosta, ki je prišel na turnerski večer, slovenski ogovoril, ker ga je imel po obrazu za Slovenca. In ako bi se kaj takega celó v Gradci ali na Dunaji primerilo!

Morda mi kdo, ki te vrstice bere, na tihem ugovarja: „Priatelj, ti si tesnosrčen; čemu se s takimi malenkostmi ukvarjaš? Kaj za to, ako slovenski rodoljubi nemški kramljajo in ako gostilničar v Ljubljani celó na sokolski večer goste nemški nagovarja!“ — Jaz bi samo to-le odgovoril: Ako tako ravnamo, oziroma pripuščamo, da se ravna, kakor navedena slučajja kažeta, potem je jasno in gotovo, da se sami ponemčujemo, ako je pa malenkost, če se ponemčujemo, potem seveda: dobro! le tako naprej!

S Save, 2. januarja. [Izv. dop.] (Razno-terosti.) Slabo smo koučali staro leto pri nas, slabo pričeli novo. — V nedeljo 31. p. m. umrla je 13letna hči železniškega delavca Mlinarja za opeklinami. Nekaj dni prej bila je z družimi otroci vred v gozdu. Vreme je bilo skrajno neugodno, megljeno in mrzlo. Zeblo je deco, pak si zakuri. Ponarečenka sedla je preblizu ognja, — vname se jej obleka. Mesto pa leži na zemljo in povajati se, da bi si udušila zubelj, drla je revica proti domu, kamor je dospela do cela gola. Spotoma zgorela je namreč vsa obleka na njej. Bila je vsa v opeklinah in koža je kar visela od nje. Po neznanskih tridnevnih mukah zdihnla je sirota mlado svojo dušico. — Isti dan našivžgali so Leški fantini necega Savskega malopridneža, po domače Bahovega, zalotivši ga pri oglarjenji. Stara pravica je baje na kmetih, da fant iz družega sela ne sme gledati za krasoticami sosednjih vasij, tudi če so vse pod jednim in istim zvonom, — še manje pa stopicati za njimi. Tu velja točno pravilo: Le za domače fante so domača dekleta. Bahovega pa ni izmodril prvi poraz, nego i nadalje je ljubil, ter sklenil, da se osveti svojim sovragom. Doma na Savi pregovori še druge tri neprid prave, naj gredo z njim v Leše „na korajžo“. Rečeno, storjeno. Lešanom poročé, da pridejo novega leta dan obračunati z njimi, ter jim v pravem pomenu besede napovedó vojno. In šli so pod noč gori, — Lešani so jih že čakali. Vname se boj, ardit boj s koli in družim orožjem. Zlikovec Štucman, oborožen z veliko železno kroglo udari zemljakovega sina iz Leš, Valentina Čebelo, tako silno po glavi, da se ta hipoma zgrudi. Zdaj je nehal boj. Smrtno ranjenega odnesli so domov, a ne zave se ves dan. Črepinjo ima zbog hudega udarca na jedni strani kar zdrobljeno, in ko pišem to, je najbrže že umrl. Tudi Bahovi jo je skupil, ter je precej ranjen na glavi. Savski pretepači, zvedevši, kako zelo so nahudili Čebeli, hoteli so se sami javiti sodišču. A že na poti tja zaloti vse štiri sv. Hermandad, ter jih oklenjene odvede v zapor v Litijo.

Tam s Kumljanskega pripeljal je danes Tapa s suho svojo kravico sod vina na našo postajo, da je odda tu. Izvestno se ni nadejal, da mu je tako pretkana žival. Pustil jo je stati pred skladiščem, sam pa šel privezat si duše. Kravica si je pa mialila morda: Čemu bi stala tu na mrazu? Če gospodarja zebe, ki je oblečen, pa mene ne bi? Hajdi, pa jo pobere z vozom vred po naj krajšem potu, kar po železniški progi, od koder je bila prišla. Seveda to ni šlo. Prihiteli kmet jej akoro dopove s kopo krepkih kletvic in z bičem, da tu ni prave poti zanjo, ter jo odvede na vozno cesto. Toda ni ga izmodrilo še, da je žival neumna, ter da je ni puščati same, nego zaostane v novo. Kravica prišedši do broda, ne gre nanj, nego krene jo poleg lepo — v Savo. Voda je tu precej globoka in deroča, — ni čuda toraj, da je ubogi kravici skoro nedostalo tal. In nesla jo je Sava z vozom vred, doli proti Zagorju, kaka dva kilometra daleč. Mokri element imel je vendarle nekaj usmiljenja z borim živinčetom, ter je zanesel h kraju, kjer se mu je posrečilo konečno, da je srečno izlezlo na subo, a — zadnji del voza, tri kolesa in vreča žita šlo je rakom žvižgat in ribam gost. Kra-

Dalje v prilogi.

vica je seveda kar drgetala vsled mrzle kopeli, toda naš Tepan si ve pomoči. Vede jo do prve krčme, da si zavreti pošten bokal stare mere, ne vode, nego vina, in je vlije — živinčetu v grlo! Probatum est! To je, ne samo v takem, nego v vsacem slučaju, če kdo kreha, bodisi človek ali žival, univerzalna medicina tukajšnjemu kmetu. Da, vino je le vino in ima moč, da pomore v vseh nezgodah! Če ne veruješ, dragi čitatelj, idi, pa poskusi sam.

Slovenska Matica.

97. odborovala seja dne 21. decembra 1893.

(Konec.)

Za lanskó leto je plačalo 2003, za letos 2058 letnikov.

Od zadnje seje je pristopilo društvu vnovič ali na novo 152 društvnikov, in sicer 2 ustanovnika, 137 letnikov in 13 naročnikov.

A) Kot ustanovnika:

1. Knjižnica okrajna učiteljska v Šmarji pri Jelšah. 2. Dr. Stor Franc, odvetnik v Ljubljani.

B) Kot letniki:

1. Avčin Franc, trgovec v Trnpi. 2. Bavec J., bogoslovec v Zagrebu. 3. Benčina Ivan, trgovec in posestnik v Starem trgu pri Ložu. 4. Dr. Bezjak Janko, c. kr. pripr. profesor v Mariboru. 5. Bežan Matej, notarski kandidat v Trebnjem. 6. Bianchi Anton, veleposestnik v Ajdovščini. 7. Blagné Antonija, trg. vdova v St. Juriji. 8. „Bratno društvo“ v Podgradu. 9. „Bratno društvo“ pri Svetem Ivanu. 10. Brinšek Ivan, učitelj na Rečini. 11. Brodavec Ivan, zasebnik v Trstu. 12. Budinek Franc, župan in trgovec v Kranjski Gori. 13. Cuderman Ivan, kapelan v Kranjski Gori. 14. Čik Karol, kapelan v Radečah. 15. Danev Anton, učitelj na Opčinah. 16. Debelak Ivan, učitelj v Šmarji pri Jelšah. 17. Dejak Kristijan, veleposestnik v Trstu. 18. Delacorda Minka, učiteljica v Središču. 19. Dolinšek Leonija, učiteljica v Komendi. 20. Fstravec Josip, c. kr. vadm. učitelj v Mariboru. 21. Gajšek Franc, učitelj vodja v Kalobji. 22. Gergolet Andrej, kapelan v Dornbergu. 23. Gajezda Ivan, želez. uradnik na Rakeku. 24. Godec Iv., župnik v Rožku. 25. Goriup Ivan, deželni poslanec na Opčinah. 26. Gregorevčič Franc, posestnik z Malega Vrha. 27. Gruđen Ivan, posestnik v Jeličinem Vrhu. 28. Hafner Franc, c. kr. poštni asistent v Trstu. 29. Hebat Franc, vikar na Vojšćici. 30. Hecl Avgust, župnik v Mariboru. 31. Herzog Anton, učitelj pri Sv. Križu. 32. Hincič Ferdinand, učitelj v Tolminu. 33. Ipavec Alojzij, c. kr. davkarski uradnik v Logatcu. 34. Jager Ivan, stud. techn. v Zagrebu. 35. Jagodic Josip, trgovski v Brežicah. 36. Janežič Josip, veleposestnik v Stari Vasi. 37. Jodl Ivan, kapelan v Vojniku. 38. Jurko Ivan, bogoslovec v Mariboru. 39. Kakuška Franc, kapelan v Ribnici na Pohorju. 40. Kavčič Marija, c. kr. učiteljica v Idriji. 41. Klemenčič Ivan, nadučitelj na Rečici. 42. Klemenec Ivan, trgovec v Trstu. 43. Klinar Viktor, ces. kr. poštni asistent v Trstu. 44. Klobučar Anton, notarski kandidat v Mariboru. 45. Knjižnica šolska v Radečah. 46. Knjižnica vseučilišna v Gradcu. 47. Koblica J., trgovski poslovodja v Ljubljani. 48. Komel Gabrijela, učiteljica v Rfenbergu. 49. Kosec Franc, župnik na Katinari. 50. Kranjc Davorin, bogoslovec v Mariboru. 51. Kranjc Franc, nadučitelj v Slivnici. 52. Kranjc Jakob, kapelan na Zibiki. 53. Kremenšek Ivanka, zasebnica v Planini. 54. Kresnik Peter, učitelj na Gorici. 55. Lakmayer Franc, župnik v Grabovem. 56. Lazar Luka, trgovec in posestnik v Kamni Gorici. 57. Leskovec Anton, c. kr. poštar in posestnik v Idriji. 58. Lizen Ivan, veleposestnik v Rfenbergu. 59. Logar Rajmund, kapelan v Dolini. 60. Lokar Anton, veleposestnik v Ajdovščini. 61. Lokar Anton, notarski koncipijent v Ajdovščini. 62. Lorber Franc, učitelj na Rečici. 63. Lužar F., učitelj-vodja na Dobravi. 64. Markovič Peter, slikar v Rožku. 65. Dr. Medved Anton, c. kr. gimnazijalni učitelj v Mariboru. 66. Medved Martin, kapelan v Žilcu. 67. Miholič Stanko, kr. velike realke profesor v Zagrebu. 68. Mklavič Franc, učitelj-vodja v Soči. 69. „Mir“, katoliško, slovensko bratno društvo pri Veliki Nedelji. 70. Muršič Franc, bogoslovec v Mariboru. 71. Nagodé Franc, trgovec in posestnik v Idriji. 72. Dr. Netušil Franc, c. kr. rudn. zdravnik v Idriji. 73. Novak Alojzij, ces. kr. učitelj v Idriji. 74. Novak Ant., bogoslovec v Mariboru. 75. Olšič Friderik, gostilničar in posestnik na Bohinjski Beli. 76. Oranič Franc, bogoslovec v Ljubljani. 77. Pavlica Franc, posestnik v Rfenbergu. 78. Dr. Pazmorn J., lic. profesor v Zagrebu. 79. Pelnar Anton, administrator v Črni. 80. Perpar F., župnik v Zagradcu. 81. Pertot Josip, učitelj-vodja v Bazovici. 82. Pestovšek Karol, nadučitelj v Slivnici. 83. Petrnec Ana, zasebnica v Trstu. 84. Pintarič Zvonimir, kaplan pri Sv. Lovrencu. 85. Plaskan Vincenc, župnik na Zibiki. 86. Požar Anton, učitelj-vodja v Trebčah. 87. Prelovec Franc, pom. uradnik in gostilničar v Idriji. 88. Pretnar Janez, posestnik v Zagoricih. 89. Ravbar Josip, učitelj v Opatjenselu. 90. Rožman Ivan, zas. uradnik v Brežicah. 91. Rožman Vekoslav, bogoslovec v Mariboru. 92. Rubetič Cvetko, kr. vel. realke profesor v Zagrebu. 93. Ruprecht Janko, lekar v Trebnjem. 94. Schwentner Karol, župan na Vranskem. 95. Sever Ivan, bogoslovec v Ljubljani.

(Konec prih.)

Domače stvari.

Jurij Kraigher †.

Zopet nam je nemila smrt ugrabila nemahljivega, značajnega rodoljuba, neutrudnega delavca, neustrašnega pristaša narodno-napredne stranke. Danes zjutraj ob polu šesti uri umrl je v Hrašah pri Postojini deželni poslanec Jurij Kraigher.

Pokojnik se je rodil l. 1860. v Postojini. obiskoval ondotno ljudsko šolo ter dovršil z maturo višjo realko v Ljubljani, odkoder je odšel na Dunaj ter se šolal na višji agrikulturni šoli. Razun navadnih državnih izpitov za gozdarstvo imel je tudi izpit o zgradbi hudournikov. Posvetil se je gozdarskemu poklicu in hotel vstopiti v državno službo, kar pa je znan mož preprečil največ iz političnega nasprotstva. Tedaj je rajnik pričel svoje praktično delovanje. Nastopil je najprej službo občinskega tajnika v Postojini ter jo opravljal dve leti. S spretnim uradovanjem in s svojo prikupljivostjo si je pridobil kmalo splošno zaupanje. Leta 1890. se je priženil na posestvo v Hraše, kjer je opravljal veliko gospodarstvo in vodil trgovino. Voljen je bil predstojnikom občine in je kot tak katastro svoje občine za svojo in rabo svojih občanov spretno in jako razvidno uredil, tako da je vsak občan pri njem potrebna pojasnila, sveta in pouka zamogel dobiti. — Ustanovil je podružnico kmetijske družbe za Hrašovsko občino, kateri je bil jako marljiv predsednik. Kot tak zgradil je na svojem posestvu drevesnico v porabo podružničnim udom in storil še mnogo dobrega v povzdigo gospodarskega blagostanja v postojinskem okraju. Ta njegova delavnost mu je pridobila splošno spoštovanje in naklonjenost. Ko je po smrti Hinka Kavčiča bilo voliti dež. poslanca, se je skoro ves postojinski kraj izrekel za rajnika, dobro vedoč, da tako odločnega, izvedenega, potrebe notranjskega kmetovalca poznava očega poslanca ni iz lahka dobiti, da ima Jurij Kraigher vse lastnosti, postati vreden naslednik Kavčičev. Pri volitvi, vršivši se pred kratkim, zmagal je pokojnik jako častno, kar je toliko večjega pomena, ker je imel nevarnega nasprotnika in ker je bila agitacija na njegovi strani v primeri z nasprotniki majhna. Tedaj je zmagala notranjska zavednost.

Kraigher ni mogel zavzeti svojega mesta v dež. zboru. Prosil je dopusta za štiri tedne, ker je bil obolel za legarjem in danes zjutraj izdihnil je plemenito svojo dušo. Rajnik je bil vsestransko izobražen in jako praktičen človek ter bi bil svojemu narodu posebno kot poslanec še mnogo koristil, da mu neizprosna smrt nit njegovega mladega življenja tako naglo ni prestrigla.

Bodi mu časten spomin in lahka zemlja domača!

— (Slovenski predstavi) v deželnem gledališču bodeta v nedeljo zopet dve. Popoludne ob 3. uri se bode igrala pri znižanih cenah znana burka s petjem „Slovenec in Nemeč“ („Tat v mlinu“) z nekaterimi bistvenimi spremembami v glavnih ulogah, ki bode brez dvoma privabila prav mnogo smeđu željnega občinstva. Zvečer ob 1/2 8 uri pa se ponavlja na željo izraženo od več strani romantiška bajka „Negulčica“, ki se je valed res izborne uprizoritve tako dobro obnesla pri dveh popoldanskih predstavah in zasluži, da si jo pogledajo tudi odrasli. Posebno vnanje rodoljube iz bližnje okolice opozarjamo na to ugodno priliko, da se oglase za sedeže takoj v stari čitalniški trafiki pri g. Češarku v Šelenburgovih ulicah. Prihodnja operna predstava bode v sredo 10 t. m. in sicer se bode pelo „Prenočišče v Gramadi“.

— (Naš listek.) V predčerašnji številki začeli smo priobčevati izvirno novelo z naslovom „Fanika“. Ko je izšel začetek novele, opozorili so nas prijatelji lista, da se novela očitno nanaša na neko slovensko mesto. Uverili smo se, da je pisatelj res spisal satiro na neki kraj, pri tem pa ravnal malo taktno, valed česar ne mislimo s priobčevanjem nadaljevati, kar naj cenjeni naši čitatelji blagohotno oprostite.

— („Národní Dom.“) Upravni odbor „Národní Doma“ razpisuje pismeno dražbo za zidarska dela „Národní Doma“ na dan 31. januvarja t. l. Zdaj, ko se ima toli potrebna zgradba venderle uresničiti, priporočamo društvu še tem bolj slovenskemu občinstvu v vsestransko podporo in pričakujemo, da naše priporočilo ne ostane brezuspešno.

— (Občni zbor „Sokola“ Ljubljanskega.) na katerega še jedenkrat opozarjamo vse člane, da se ga obilno udeleže, je danes zvečer ob 7. uri v vrtnem salonu g. Ferlinčeve gostilne „pri Zvezdi“. Po zborovanju prostá zabava.

— (Slovensko gledališče.) Nesreča, ki je zadela priljubljeno našo primadono, napotila je Dramatično društvo, da je naprosilo hrvatsko umetnico gospodično Jos. Jamnicko, naj nastopi v partiji Agate v operi „Čarostrelec“. Občinstvo se je močno zanimalo za hrvatskega gosta in napolnilo gledališče do zadnjega prostora. Gospodična Jamnicka je jako prikupne unanosti, ima kot pevka izbornó šolo in sicer ne posebno mučan, zato pa jako simpatičen in prijeten glas. Pela je vse strogo muzikalno, dobro premišljeno in bila v enembleu tako točna in sigurna, da bi nihče ne verjel, da je šele nekolikokrat na odru pela. Priznati se mora, da je gosp. Jamnicka, ki se je v dveh dneh prozo v slovenskem jeziku naučila, velenadarjena pevka, ki ima kot taka še lepo bodočnost. — Kar se tiče ostalih sotrudnikov pri včerašnji repizi, moremo samo ponavljati, kar smo že zadnjič rekli oziroma svojo pohvalo podvojiti, ker se je še bolje igralo in pelo kakor pri premijeri. To velja tako o solistih, kakor o zboru. Marsikatera krasota, ki se je pri prvi predstavi pogubila, prišla je sinoči do popolne veljave, odpravili in popravili so se tudi nekateri scenični nedostatki, tako da je bila predstava res izborna; želeli bi le, da bi se v drugem dejanju mesec malo zasvetil, že siremašni Agati na ljubav, ki je sanjara o mesecu in o zvezdah, ko je bila zunaj temna noč. Sicer jako postrežni Samijel se v prvem dejanju ni hotel pojaviti. Ker imajo duhovi navadno mnogo opravkov, je bil najbrž tudi Samijel zadržan. — Občinstvo je bilo očitno jako zadovoljno s predstavo ter je vse soliste odlikovalo z burnim ploskanjem, sosebno gospodično Jamnicko, kateri sta bila po veliki ariji v drugem dejanju poklonjena dva krasna šopka z lepimi trakovi — jednega je poklonilo Dramatično društvo, drugega Ljubljanski Hrvati — in kateri kličemo pri odhodu: Na veselo svidenje! — ff —

— (Krouski darovi družbi sv. Cirila in Metoda.) Uredništvu našega lista so poslali: Iz Škofje Loke 24 kron 20 vin., katere je nabrala na Silvestrov večer uzorno delavna rodoljubkinja gosp. Jerica Dolenceva v tamošnji čitalnici. — V Begunjah nad Cerknico nabrala je gospodična Medenova 17 kron v veseli družbi v gostilni g. Stergulca. — Skupaj vzprejeli smo danes 41 kron 20 vin., katere izročimo vodstvu. Živili rodoljubni nabiralki in vrli darovalci in darovalke in njih nasledniki!

— (Zahvala.) 269-80 „prvih“ kron je sl. uredništvo „Slov. Naroda“ blagoizvolilo oddati naši družbi. Imenovane krone so se naznačenemu časniku od dné 1. do 31. decembra 1893. l. izročale in znomovala v številkah 276—298. Všteviš zadnjič izkazanih 5163-60 kron je torej izročilo uredništvo „Slov. Naroda“ 5433 kron 40 vin., nabranih od 17. maja do 31. decembra 1893. — S presrečno zahvalo in iskrenim priporočilom zabeležuje vodstvo ta štirinajsti mu vročeni časniški krouski dar.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Stroški za novo šolsko poslopje v Lichtenhurnovem dekliškem sirotiščju) proračunjeni so na 20 000 glđ. — V tem poslopju nastanjena ima biti štirirazrednica, oziroma petrazrednica, zatem pa vsi drugi potrebni šolski prostori. Po načrtu bode poslopje zidano v dve nadstropji, vsako z dvema šolskima sobama. — Prošnja, katero je podalo šolsko vodstvo v tej zadevi na deželni šolski svet, ta pa je odstopil deželnemu zboru v ugodno rešitev, bode brezdomno še tekom te sešije rešena, da se bode moglo s zidanjem stavbe pričeti še to pomlad.

— (Mestna hranilnica Ljubljanska.) Meseca decembra leta 1893. uložilo je v mestno hranilnico Ljubljansko 514 strank glđ. 127,590-38 1/2, 337 strank pa vzdignilo glđ. 156,621-86 1/2. V zadnjem četrtletju 1894. dovolilo se je 208 prosilcem za posojila na zemljišča posojila v vkupnem znesku glđ. 152,168-57.

— (Iz Laškega trga.) Slavna družba sv. Cirila in Metoda doposlala nam je 100 gld. za podporo tukajšnjih otrok slovenske šole. Odbor po družnice sv. Cirila in Metoda je sklenil, da uporabi ta velikodušni dar v to, da se vsi tukajšnji slovenski šolski otroci obdare z obleko, obutvijo, šolskimi pripomočki in z drugimi darili ter da se jim napravi božično drevesce. Odbor poprosil je p. n. slovenske dame Laškega trga, naj bi blagovolile brezplačno napraviti okleke za šolske otroke. Radovoljnim srcem bile so hitro vse pripravljene. Srčno zahvalo toraj tem potom blagim gospicam Krenerjevim in cenjeni gospi Četini. — Dne 24. m. meseca zbralo se je nad 250 slov. šol. otrok v prostorih znanega velikodnšnega slov. rod. ljuba g. Sim. Kučeka, ki jih nam je radovoljno in brezplačno odstopil. — Slava

— (Razpisane službe.) Na jednorazredni ljudski šoli v Gribljah izpraznjeno je mesto učitelja in vodje z letno plačo 450 gld., funkcijsko priklado 30 gld. in prostim stanovanjem. Prošnje do dne 25. t. m. pri okrajnem šolskem svetu v Črnomlji. — V šolskem okraji Krško razpisani sta: 1.) drugo učiteljsko mesto na trirazrednici v Veliki Dolini s plačo 450 gld., 2.) drugo učiteljsko mesto na dvorazrednici v Trebelnem z isto plačo. Prošnje do 21. t. m. pri okr. šolskem svetu v Krškem. —

— „Ljubljanskega Zvona“ je izšla te dni prva letošnja številka, ki se odlikuje po bogati in jako raznovrstni vsebini. Na uvodnem mestu priobčuje A. Aškerc prelepo legendo „Natanova prikazen“, za njo čitamo uvod daljše povesti, katero je pod naslovom „V Zali“ spisal dr. Ivan Tavčar, potem pa pripoveduje v črticah „Iz domače zgodovine“ prof. Ivan Vrhovec o prvih izprehajališčih in prvih javnih nasadih v Ljubljani. Podgoričan pričenja povest „Svatba na Selih“, prof. R. Perušek razpravlja novo odkrite mimiambe starogrškega pesnika Heronde, M. Arica prijavlja začetek novele „Strte peruti“, prof. S. Rutar opisuje novi Rim in ostanke starega Rima in Janko Kersnik pričenja kriminalno povest „Očetov greh“. Natisnjen je v tej številki tudi spis pokojnega Samostala Tonejca „Jež“, potem spis o otcu Stanislavu Škrabcu, ki dne 7. t. m. poslavi svojo petdesetletnico (spisal ga je m. p.), dalje čitamo prof. V. Bežka oceno o Sketovih čitankah in jezikoslovno črtico iz peresa prof. L. P. — Prof. M. Valjavec nadaljuje svoje dostavke k Woltovemu slovarju, P. pl. Radics pa je priobčil slovensko vojno proklamacijo iz leta 1813. Manjše povesti so poslali L. Habetov, Rastislav, pokojni Josip Freuensfeld in y. — Našim čitateljem bodi ob začetku

leta „Ljubljanski Zvon“, ki se, kakor je videti iz našega pregleda, dobro založen odpravlja na delo štirinajstega svojega letnika, kar najiskrenejše priporočen v obilo podporo!

— Slovanska knjižnica. Snopič 7. prinaša konec izvrstne povesti „Romanka“, katero je spisala sloveča poljska pisateljica E. Orzeszkova, na slovenski jezik pa jo preložil dobroznani prelagatelj Vekoslav Benkovič. Dodana je tudi zanimljiva črtica o pisateljici in pa krasna Gregorčičeva pesem „Na sveti večer“, ki je natisnena v cirilici. — Slovenci — podpirajte to podjetje!

— „Učiteljski Tovariš“, glasilo „Slovenskega učiteljskega društva“ v Ljubljani, — čegar uredništvo je prevzel g. Jakob Dimnik — prinaša v št. 1. to-le vsebino: Štiri in trideseto leto; — A. Žumer: Zavetišče pravno zanemarjenim otrokom; — E. Lah: Avstrijsko šolstvo v l. 1890. s posebnim ozirom na Kranjsko; — Cesarska pesem; — Književnost; — Naši dopisi; — Vestnik; — Uradni razpisi učiteljskih služeb.

— „Kmetovalec“, ilustriran gospodarski list s prilogo „Vrtnar“, ima v št. 24. sledečo vsebino: Zboljšana krmilna vreča za konje; — Konci leta; — Kako bodo kmetovalci dobivali sol za živino? — Gorenjskim kmetom pravico ali pa — Ameriko; — Razne reči; — Vprašanja in odgovori; — Gospodarske novice; — Uradne vesti c. kr. kmetijske družbe kranjske. — Zakaj preneha „Vrtnar“; — Gorenjeavstrijska rdeča moštnica; — Oleander; — Ravnanje z drobnim vrtnarskim semenjem; — Naši sadni vrti; — Vrtnarske razno-terosti. — Uredništvo lista piše, da „Vrtnar“ ne bo več izhajal kot poseben list in da se bo „Kmetovalec“ za toliko povečal.

— Matice Slovenske zaključila je prvi letnik z 12. sešitkom, v katerem prinaša konec vezelanimljivih črtic „Na poušči života“. Novega letnika 1. sešitek prinaša „Novela“ znanega slovaškega pisatelja Svet. Hurbana Vaškega, v „Obzoru“ pa slovensko narodno bajko „Ajdovska dekleta“, katero je na češki jezik preložil J. K. Kačer.

— „Vatrogasac“ ima v št. 1 letošnjega letnika to-le vsebino: Objava; — Vatrogasčeva pjesma; — „Vatrogasac“; — Spuštaljka pomična kolotura patent Richter; — Iz vatrogasnih zajednica; — Žiga Kranth, podvodja Zagrebačkog dobr. vatrogasnog društva; — Prigodno slovo; — Kako sam se oduševio za vatrogastvo; — Svaštice.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Postojina 5. januarja. Poslanec Jurij Kraigher umrl danes zjutraj ob polšesti uri v Hrašah. Pogreb bo v nedeljo ob poldeveti uri zjutraj.

Dunaj 5. januarja. Tekom tega meseca se razglasi imenovanje novih članov gospodske zbornice.

Dunaj 5. januarja. Pogajanja mej srbskimi in avstro-ogerskimi delegati glede trgovinske pogodbe s Srbijo so začasno končana.

Dunaj 5. januarja. Arhitekt baron Hasenauer je včeraj zvečer umrl.

Budimpešta 5. januarja. Finančni minister dr. Plener dospel sinoči sem, da se posvetuje z Wekerlom glede nadaljevanja regulacije valute.

Peterburg 5. januarja. Člani občinske uprave pretresajo vprašanje, ali bi ne kazalo l. 1903, v proslavo dvestoletnice ustanovitve mesta, prirediti svetovno razstavo.

Rim 5. januarja. S kraljevsko naredbo razglasilo se je včeraj obsedno stanje za celo Sicilijo in je imenovan general Morra di Lavariano izrednim komisarjem z neomejeno oblastjo. Policija zaprla v Palermu poslanca De Felice-Giuffrida, ker je kmete k uporuhajskal. Takisto so bili zaprti razni načelniki delavskih društev. Vsi pridejo pred vojno sodišče.

Rim 5. januarja. Vsled zapadlega snega imajo vsi vlaki velike zamude. V Gorenji Italiji je sneg tako zapadel, da je promet ponekod popolnoma ustavljen. Vlada je na dan 9. t. m. sklicala zopet 12.000 rezervistov, ki pojdejo nemudoma v Sicilijo.

Berolin 5. januarja. Listi javljajo, da so pogajanja glede nemško-ruske trgovinske pogodbe končana.

Narodno zdravilo. Tako se sme imenovati boleti utešujoče, mišice in živce krepujoče, kot masilo dobro znano „Moll-ove francoske igasje in sol“, katero se splošno in uspešno porablja pri trganju po udih in pri drugih naslednjih prehlajenja. Cena steklenici 90 kr. Po poštnem povzetju razpošilja to masilo vsak dan lekarnar A. MOLL o. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJ, Tuchlauben 9. V zalogah po deželi je izrečno sahtevati MOLL-ov prepat, saznamovan z varnostno znamko in podpisom. 2 (16—1)

Kot zares zanimljiv kašipot skozi velikansko področje no inarstva zlasti oglašilstva se nam kaže točno o novem letu izišli insercijski koledar za l. 1894. in katalog nevin anonsne ekspedicije Rudolfa Mosse. Gotovo je, da tisti, ki hoče kaj oglašati v kakem časniku, najde vse v tem katalogu, ki je tekom let mnogotero popravljen in izboljšan. Tu nahajamo poleg naslova vsakemu časniku tudi ceno od vrstice za reklamo ali anonso, širokost stolpcev, koliko števil se tiska od dotičnega časnika in koliko prebivalcev ima mesto, kjer izhaja. S pomočjo posebnega, v katalogu se nahajajo normalnega merila za vrstice more vsak z gotovostjo izračunati, koliko iznašajo stroški za oglašanje. Tem rubrikam sta se letos pridejali dve novi važni rubriki. Često je važno za onega, ki želi, da njegov oglaš čita samo izvesten razred občinstva, da se seznani z politične smerje lista. Tej faktilni potrebi se je s tem zadoštilo, da je pri vsakem v Nemčiji, Avstriji in v Švici izhajajočem časniku tudi povedano, kakšne politične barve je dotični časnik. Dobro došla bode druga nova rubrika, ki pove, koliko inseratnih stolpcev ima jedna anonsna stran vsakega časnika. V svojem predgovoru kaže katalog v več ko 50 novih in originalnih načrtih za učine cliche-oglasa, kako zelo se je pobrigala anonsna ekspedicija Rudolfa Mosse-a, da zadovolji praktičnim potrebam inserentov. Katalog se tudi po svoji unanosti prezentuje v novi lični opravi. Isto tako krasi knjigo lepi in efektni nje vez, in sploh vsa nje unanost svedoči o tem, kaj vse ne premore knjigotiskarna Rudolfa Mosse-a.

Kot velevažen znak časa smatrati je, da so se znameniti zastopniki, zdravniške umetnosti in znanosti pridružili gospodu župniku Kneippu, ki je zajedno z drugimi človekoljubi v zadnjem času proglasil načelo, naj se človeštvo vrne k tistim časom, ko je bil še v veljavi priprosti, naravi primerni način življenja. Zlasti se širi spoznanje, da je nervoznost, nemiru in nezadovoljstvu našega časa največ krivo toli razširjeno uživanje modnih pijac kave in čaja. Avtoritete prvega reda že svarijo zlasti pred bobovo kavo, o kateri pravi prof. Virchow v Berolinu: „Zdaj se je konečno prišlo do spoznanja, da je coffein, glavni sestavni del kave, tvarina, ki živce jako vznemirja in ki, če se je v večji množini popije, upravo otrovno deluje, ravno tako kot žganje“. Zdravstveni svetovalec dr. A. Lutze meni: „Kako je škodljiva bobova kava, to mnogi ne vedo itd.“ dr. Hahne-mann jo je prepovedal, „ker ni živilo, nego zdravilo,“ in dr. Ivan Stuhlmann priobčil je najtočneje, kdaj so vse živali, s kojimi je delal svoje poskuse s primerno prav malo množino coffeina, poerkale. Še mnogi drugi sloveči zdravniški naravnost preklinjajo uživanje k. e. Sloveči fiziolog prof. Brillat-Savarin v Parizu opominja: „vsem očetom in materam vsega sveta je dolžnost najstrožje prepovedati svojim otrokom uživanje bobove kave,“ ki, kakor konečno meni dr. Birkmayer: „kot počasen strup vsled neprestanega draženja slabi živčevje in mišice, in človeka tako rekoč milkuje v smrt.“

Vzlic tem opominom ne bode seveda nikdo hotel odreči se uživanja kave, ki je toli priljubljeno in postalo ne obhodno potrebno. Sreča je za kavopijce, da to ni več treba, odkar je Kathreiner izumil način, ki je že splošno kot izboren priznan, po katerem se proizvaja sladna kava kot dodatek navadni kavi, ki po zdravniškem izreku „paralizuje nje škodljivi učinek“ (dr. J. Haschek, Dunaj) in kateri mej vsemi dodatki „pripada prvo mesto“ (dr. M. Mannsfeld, Dunaj) ker „ima svojstva, ki jih dosedaj običajni dodatki nikoli ne morejo doseči“ itd. (prof. dr. Hofmann, Lipsko). A tudi tam, kjer mora zdravnik otrokom in bolnikom popolnoma prepovedati kavo, je Kathreinerjeva sladna kava z ukusom navadne kave jedino priporočljivi in najboljši nadomestek za isto

Štev. 33. **Deželno gledališče v Ljubljani.** Dr. pr. 561

V nedeljo, dne 7. januarja 1894.

Zlata vstopnina!

Predplačani sedeži ne veljajo za to predstavo!

Začetek ob 3. uri popoldne.

Slovenec in Nemec.

Burka v treh dejanjih. Češki spisal J. Štepanek, poslovenil J. K. Režiser g. Ignacij Borštnik

Začetek točno ob 3. uri, konec ob 1/6. uri popoldne.

Blagajnica se odpre ob 1/3. uri popoldne.

Štev. 34. **Vstopnina navadna!** Dr. pr. 562

Začetek ob 1/8. uri zvečer.

Snegulčica in škratje.

Čarobna igra z melodramo v petih dejanjih. Po pravljici nemški spisal C. A. Görner. Slovenski deci priredil Fran Gestrin. Režiser g. Ignacij Borštnik.

Začetek točno ob 1/8. uri, konec ob 1/2.10. uri zvečer.

Dramatično društvo.

Pri predstavah svira orkester slavnega pešpolka Leopold II., kralj Belgijcev št. 27.

Blagajnica se odpre ob 7. uri zvečer.

Prihodnja predstava bode v sredo, dne 10. januarja 1894.

Umrli so v Ljubljani:

3. januarja: Klemen Ekert, umirovlj. c. kr. major, 71 let, Poljanska cesta št. 35. — Rozamunda Ipavc, zasebnica, 43 let, Poljanski nasip št. 14.

V deželni bolnici:

3. januarja: Terezija Briski, črevljarjeva žena, 43 let

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokab, kakor tudi pri nepričakovanih dobrih.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
4. jan.	7. zjutraj	738 0 mm.	—13° 0' C	m. vzh.	obl.	0 00 mm.
	2. popol.	738 6 mm.	—11° 2' C	m. vzh.	d. jas.	
	9. zvečer	740 2 mm.	—11° 6' C	m. vzh.	obl.	

Srednja temperatura —11° 9', za 9° 1' pod normalom.

Dunajska borza

dne 5. januarja t. l.

Skupni državni dolg v notah	98	gld.	20	kr.
Skupni državni dolg v srebru	97	"	90	"
Avstrijska zlata renta	118	"	80	"
Avstrijska krona renta 4%	96	"	65	"
Ogerska zlata renta 4%	116	"	70	"
Ogerska krona renta 4%	95	"	—	"
Avstro-ogerske bančne delnice	1003	"	—	"
Kreditne delnice	352	"	75	"
London vista	124	"	05	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	60	"	85	"
20 mark	12	"	17	"
20 frankov	9	"	86 1/2	"
Italijanski bankovci	43	"	60	"
C. kr. cekini	5	"	87	"

„Slovanski Svet“

stopivši sedaj v VII. leto, izhaja v Trstu 10. in 25. dne vsakega meseca na 20 velikih straneh dobrega papirja. Program mu je kulturnoslovanski, zagovarja nacionalno avtonomijo za vsak narod avstro-ogerski, zajedno kot najboljšo sredstvo v dosedajšnjih državah historijskih prav. Obrača se proti sedanjim zunanji politiki in proti dualizmu ter je za skupno slovansko opozicijo proti sedanjim cislitavski koaliciji. Dokazuje potrebo skupnega literaturnega jezika za vse Slovence za znanstvene in skupne namere, potem potrebo cerkvene organizacije med zapadnimi Slovani v smislu cirilometodijske cerkve in potrebo cirilice ne le v cerkvi, ampak tudi v literaturi zapadnih Slovanov. Priobčevati beletristiko iz raznih slovanskih jezikov v izvirniku in prevodu ter prepise slovenskih tekstov z latinico na cirilico. Poroča o kulturno važnih dogodkih in delih vseh Slovanov ter navaja in razgovarja po vsebini slovansko književnost in časopise v posebnem oddelku. Na vse te strani sodelujejo izkušeni, veščti, učeni sotrudniki iz srede raznih slovanskih narodov. Posebe opozarjamo, da začnemo l. 1894. priobčevati večjo kritično razpravo o zgodovini cirilometodijske cerkve med Slovani v obče, Jugoslovani posebe in s posebnim ozirom na Slovence. „Slovanski Svet“ stoji na vse leto 4, na pol leta 2 in na četrt leta 1 gld., za učitelje, učiteljice in dijake na leto 3 gld. 60 kr. Naročnina se pošilja upravnistvu v Trst.

Uredništvo „Slovanskega Sveta“

(1299—2) v Trstu.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnjemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Steyr, Lino, Budejovice, Pizenj, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 06 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 50 min. dopoludne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 20 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregnice, Curih, Genavo, Paris, Lino, Ischl, Budejovice, Pizenj, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plzaja, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmundena, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 11. uri 27 min. dopoludne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plzaja, Budejovice, Solnograda, Ischla, Gmundena, Linca, Steyra, Parisa, Geneve, Curiha, Bregnice, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Inomosta, Ljubnega, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Ob 4. uri 53 min. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.

Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 6. uri 25 min. zjutraj v Kočevje.

Ob 12. uri 00 min. popoldne v Kočevje.

Ob 6. uri 10 min. zvečer v Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 8. uri 10 min. zjutraj iz Kočevja.

Ob 1. uri 01 min. popoldne v Kočevje.

Ob 8. uri 46 min. zvečer v Kočevje.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 min. zjutraj v Kamnik.

Ob 2. uri 05 min. popoldne v Kamnik.

Ob 6. uri 50 min. zvečer v Kamnik.

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 min. zjutraj iz Kamnika.

Ob 11. uri 15 min. dopoludne v Kamnik.

Ob 6. uri 20 min. zvečer v Kamnik.

Knjigovodja

vešč slovanskega in nemškega jezika, samostojen ter z dobriimi sp ičali vsprejme se takoj.

Ponudba vsprejme iz prijaznosti upravnistvo „Slov. Naroda.“

(17—1)

in tisoč drugih stvari.

Podpisane priporočila velečastiti duhovščini in slavnemu občinstvu

čebelnovoščene sveče

za cerkev, procesije in pogrebe, gospodom trgovcem

voščene zvitke in méd

za prodajo v škafih po 15, 20, 40 kg težkih prav po ceni. — Za čebelarje

izvrstni garantirani pitaneč

v škafih po 5 kg à kg 50 in 60 kr., škafija 30 kr., pošilja se po pošti proti povzetju ali predplačilu. — Dobiva se méd v satovji in pitaneč v škafih po 20, 40 kg prav po ceni. Za birmo, Božič, Miklavža itd. prodaja

raznovrstno medenino

na debelo in drobno.

Zaloga in prodaja

brinja in brinjevca

liter 1 gld. 20 kr., medeno žganje liter 1 gld., vse je lastni izdelek.

Kupuje tudi vsak čas méd v panjih, sodčih kakor tudi vosk in suho satovje po kolikor mogoče visoki ceni.

Za obila naročila se toplo priporoča in zagotavlja točno in pošteno postrežbo

Oroslav Dolenc

svečar in lektor, trgovina z medom in voskom (1233-b)

v Ljubljani, Gledališke ulice št. 10.

Ustanovljeno leta 1863.

Svetovnoznane (1021-10)

no samoizdelane, nagrajene

ročne harmonike

Ivana N. Trimmel-ja

na Dunaji, VII/3, Kaiserstrasse Nr. 74.

Velika zaloga

vseh glasbil

gostij, etter, piščal, okarin, ustnih harmonik, ptičjih orgljic itd. itd., švicarskih ocelnih orgljic,

ki igrajo same od sebe in so nedosežne glede glasu, glasbeni albumi, kukala itd. itd.

Knjiga z vzorci zastoj in franko.

Pravi zaklad

za nesrečne žrtve samooskrumbe (onanije) in tajnih razpašnostij je izborno delo

Dra. Retau-a Sebechrana.

Česko izdanje po 80. nemški izdaji. 8 27 podobami. Cena 2 gld. a. v. Čita naj je vsakdo, ki trpi na strašnih posledicah te razuzdanosti, resnični njegovi pouki rešijo vsako leto na tisoče bolnikov gotove smrti. Dobiva se v založni knjigarni „Verlags-Magazin R. F. Bieroy v Lipskem (Sasko), Neumarkt 34“, kakor tudi v vsaki knjigarni. (291-43)

Dr. Friderika Lengiel-a

Brezov balzam.

Ze sam rastlinski sok, kateri teče iz breze, ako se navrti njeno deblo, je od pamtveka znan kot najizvrstnejše lepilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim potom kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer z njim obraz ali drugi deli polti, očijo se že drugi dan znatne luskinje od polti, ki postane vsled tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgleda na obrazu nastale gube in kožave pike ter mu daje mladostno barvo; polti podeluje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoltavost, ogerce, nosno rdečino, zajedce in druge nesnažnosti na polti. — Cena vrču z navodom vred gld. 1.50. (39-1)

Dr. Friderika Lengiel-a

BENZOE-MILO.

Najmilejše in najdobrodejše milo, za kožo nalašč pripravljeno, 1 komad 60 kr.

Dobiva se v Ljubljani v Ub. pl. Trakóczy-ja lekarni in v vsih večjih lekarnah. — Poštna naročila vsprejema W. Hena, Dunaj, X.

Pozor gostilničarji!

(2-2)

Oddelek domače godbe na lok

(Streich-Musik) naj si bode v mestu ali na deželi, katera ima potrebno dovoljenje od deželne vlade in mestnega magistrata, se priporoča gg. gostilničarjem za predpustno dobo.

Franjo Vrtnik, Rimska cesta št. 1.

Vozni listki v Sev. Ameriko

(6-1) pri nizozemsko-ameriški parobrodni družbi.

I Kolowratring 9 IV Weyringergasse 7

DUNAJ.

Vsak dan odprava z Dunaja. Pojasnila zastoj.

lini ekstrakt za uho

od c. in kr. sekund. zdravnika dr. Šipek-a. Ta ekstrakt priporočajo zaradi sigurnega uspeha že več let avtoritete, ker odpravi vsako neprirojeno gluhost, uklanja takoj slab posluš, ušesni tok in vsako ušesno bolezen; dobiva se proti doplačilu gld. 1-70 v vsej Avstro-Ogerski frankovano po pošti iz lekarn: glavna zaloga v lekarni „pri sv. Duhu“ g. Ede pl. Tomaya, v lekarni gosp. Ant. Kögla in v mestni lekarni v Zagrebu; nadalje pri Zanetti-ju v Testu; Jožefa Cristofolletti-ju v Gorici; na Dunaji pri c. in kr. vojni poljski lekarni, na Stefanovem trgu št. 8, in pri lekarju Twerdy-ju, Mariahilferstrasse 106. — Prito blago se dobiva samo v steklenicah z utisnjenim napisom: c. in kr. sekund. zdravnik dr. Šipek na Dunaji. (1161-6)

Odlikovan na svetovni razstavi (1886) v Čikagi s svetinjo. (11)

UBERALL VORRATHIG 17 MEDAILLEN

FEINSTE QUALITÄT

MASSIGE PREISE

CHOCOLAT SUCHARD NEUCHÂTEL (SWITZERLAND) CACAO

LEICHTLÖSLICHER CACAO

Ausgabe 4 K 200 TASSEN Nachhaft

Prodaja hiše.

Hiša št. 18 na Resljevi cesti z vrtom, gospodarskimi poslopji in njivo, se prodaja iz proste roke. — Povpraša naj se istotam. (5-2)

Proti kašlju in kataru, zlasti pri mali deci, proti zaslišenju, boleznim v vratu, želodcu in mehurju se najbolje priporoča

Koroški rimski vrelec.

Najfinejša namizna voda.

V zalogi pri M. E. Supan-u v Ljubljani in pri Fr. Dolenc-u v Kranju. (196-45)

JANEZ OGRIS

puškar

v Borovljah (Ferlach) na Koroškem



izdeluje in prodaja vsakovrstne nove puške in revolverje ter vse lovske priprave, patrone ter drugo streljivo po najnižjih cenah. — Puške so vse preskušene na ces. kr. izkuševališči ter zaznamovane z znamko tega zavoda (438-37)

Za izbornost blaga jamči izdelovatelj. — Stare puške popravljajo se ceno. — Ceniki pošiljajo se brezplačno.

Najboljše voščilo svetá!

Fernolendt voščilo za čevlje.

Ces. kralj. dež. priv. tovarna utem. l. 1835 na Dunaji.

To voščilo brez galice (vitrijola) se lepo črno sveti ter vzdržuje usnje trpežno.

Povsod v zalogi. (801-23)

Zaradi ponarejanj naj se pazi natančno na moje ime

Fernolendt.

Lekarna „k zlatemu držav-nemu jabolku“

J. PSERHOFER'ja

Dunaj, I., Singerstrasse 15.

Kri čistilne kroglice, preje univerzalne kroglice

imenovane, zaslužijo slednje ime po vsej pravici, ker je v resnici jako mnogo boleznij, v kojih so te kroglice zares izvrstno učinkovale.

Ze mnogo desetletij so te kroglice splošno razširjene in je malo obitelji, kjer bi ne imeli vsaj malo zalogo tega izbornega domačega sredstva.

Mnogi zdravniki so priporočevali in priporočujejo te kroglice kot domače sredstvo, vzlasti proti vsem boleznim, ki nastanejo vsled slabe prebave in vsled obstrukcij.

Od teh kroglic stane: 1 škatljica s 15 kroglicami 21 kr., 1 zvitok s 6 škatljicami 1 gld. 5 kr., če se pošlje nefrankovano proti povzetju pa 1 gld. 10 kr.

Če se poprej vpošlje denarni znesek, potem stane poštnine prosta pošiljatev: 1 zvitok kroglic 1 gld. 25 kr., 2 zvitka 2 gld. 30 kr., 3 zvitki 3 gld. 35 kr., 4 zvitki 4 gld. 40 kr., 5 zvitkov 5 gld. 20 kr., 10 zvitkov 9 gld. 20 kr. (Manj ko jeden zvitok se ne more pošiljati.)

Prosi se, izrecno „J. Pserhofer-ja kri čistilne kroglice“

zahtevati in na to paziti, da ima napis na pokrovu vsake škatljice na navodilu o uporabi stoječi podpis J. Pserhofer in sicer z rubečimi črkami.

Balzam zoper ozeblino J. Pserhofer-ja, 1 lonček 40 kr., s poštnine prosto pošiljatev 65 kr.

Sok od ozkega trpotca Spitzwegerichsaft, 1 stekl. 50 kr.

Američansko mazilo zoper protin, 1 lonček 1 gld. 20 kr.

Prašek zoper pótne noge, cena škatljici 50 kr., s poštnine prosto pošiljatev 75 kr.

Balzam zoper golšo, 1 stekl. 40 kr., s poštnine prosto pošiljatev 65 kr.

Angleški balzam, 1 steklenica 50 kr.

Življenjska esenca (Praške kapljice), 1 stekleničica 22 kr.

Fijakerski prašek za prsi, 1 škatljica 35 kr., s poštnine prosto pošiljatev 60 kr.

Tannochinin-pomada J. Pserhofer-ja, najboljšo sredstvo za rast lasij, 1 pušca 2 gld.

Univerzalni obliž prof. Stendel-a, 1 lonček 50 kr., s poštnine prosto pošiljatev 75 kr.

Univerzalna čistilna sol A. W. Bulrich-a, domače sredstvo proti slabi prebavi, 1 zavoj 1 gld.

Razen tu imenovanih preparatov so v zalogi še vse v avstrijskih časnikih oglašene tu- in inozemske farmacevtske specialitete ter se poskrbje vsi predmeti, katerih morda ne bi bilo v zalogi, na zahtevanje točno in najceneje. — Pošiljatev po pošti izvršujejo se najhitreje proti temu, da se prej vpošlje denar, večje naročbe tudi proti povzetju zneska.

Če se preje vpošlje denar (najbolje s poštno nakaznico), potem je poštnina mnogo cenejša, nego pri pošiljatih proti povzetju. (1164-7)

DOBRÁ ÚSPORNÁ KUCHYNĚ

Izboren ukus dobi vsaka juha, če se jej prilije nekoliko kapelj Maggi-jeve zabele za juho. Prave originalne steklenice se polne v vseh trgovinah s specializiranim, s kolonijalnim blagom in s delikatesami po najnižji ceni. — Takisto priporočljiva in izvrstna za hitro napravo zdrave, tečne in mastne juhe je Maggi-jeva mesna esenca v puščah po 8 in 5 kr.

HORS CONCOURS na svetovni razstavi v Parizu 1889. ČLAN RAZSTAVNE POROTE za podeljenje cen.

Dobiva se v Ljubljani pri: A. Stacul-u, J. Buzzolini-ju, Jeglič-u & Leskovicu, Petru Lassnik-u, Karolu C. Holzer-ju, Jan. E. Wutscher-ju nasledniku: Viktorju Schiffer-ju, Ivanu Fabian-u, H. L. Wenzel-u (poletinski podružnici na Bledu, zdravilišču, v Domžalah tovarniški kraj), Rudolfu Kirbisch-u

Zobozdravnik

August Schweiger

ordinuje (38—1)

v hotelu „Pri Maliču“

vsak dan od 9. do 12. ure dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne, ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. ure.

Novo! Živec se umori brez vseh bolečin **Novo!**
s cocaínom.

Štev. 37.

Razglas.

Pri srečkanji 150 srečk mestnega Ljubljanskega posojila, ki se je po načrtu vršilo v 2. dan januarja 1894. leta, so bile vzdignene številke:

Štev.	70959	z dobitkom	25.000 gld.
"	7896	" "	1.500 "
"	13077	" "	600 "
"	16170	" "	600 "
"	33235	" "	600 "
"	44985	" "	600 "
"	49388	" "	500 "
"	63887	" "	500 "
in številke:	907, 1905, 2751, 2955, 2981, 3932, 4278, 5228, 5534, 5784, 5876, 7371, 7536, 7997, 8622, 9565, 9969, 10046, 11640, 11884, 12247, 12597, 13523, 13935, 14191, 15176, 15189, 16236, 16307, 16707, 18096, 18268, 19201, 20326, 21010, 22824, 23160, 23240, 23332, 23539, 23711, 23775, 24298, 24767, 25565, 25607, 25685, 25711, 26272, 26357, 26976, 27153, 27154, 27253, 27296, 28049, 28252, 28857, 28942, 29047, 29444, 30081, 30145, 31145, 32426, 32968, 33847, 33865, 34258, 34950, 35094, 36390, 36407, 36955, 37881, 38189, 38885, 39009, 39274, 40193, 40622, 40698, 41234, 41695, 44553, 45145, 45751, 45936, 46152, 46372, 47099, 47801, 49137, 49331, 49379, 49466, 49635, 50849, 53279, 53380, 53508, 53586, 53634, 53655, 53692, 54266, 54691, 54913, 55267, 56402, 57524, 58052, 60886, 60993, 61124, 61633, 61705, 64519, 65268, 65746, 66066, 66562, 66968, 67137, 68055, 69077, 69115, 69930, 70041, 70319, 70381, 70462, 70864, 70902, 71344, 71585, 71836, 73120, 73339, 73578, 73751, 74047, vsaka z dobitkom 30 gld.		

Od doslej izžrebanih srečk niso še plačane naslednje številke:

Štev.	25456	z dobitkom	25.000 gld.
"	70102	" "	25.000 "
"	36052	" "	15.000 "
"	13080	" "	600 "
"	51192	" "	600 "
in štev.	131, 559, 1109, 1205, 1286, 1795, 2157, 2416, 2621, 2850, 3047, 3781, 4129, 4991, 5011, 5017, 5346, 5770, 6903, 7403, 8317, 9379, 9462, 9537, 9550, 9696, 10055, 10732, 11231, 11419, 11546, 11967, 12238, 12394, 12651, 12875, 12881, 13264, 13374, 13899, 14003, 15037, 15196, 15200, 15965, 16193, 16423, 16609, 16669, 16939, 18057, 18358, 19403, 19505, 20023, 20213, 20499, 21094, 21299, 22251, 22557, 22776, 24022, 24119, 24228, 25187, 25234, 25560, 25754, 26403, 26525, 27025, 27637, 27879, 28337, 28588, 28980, 29617, 30188, 30983, 31252, 31897, 31967, 32345, 32476, 33208, 33484, 34106, 34428, 35322, 35757, 36111, 36222, 36877, 38214, 38260, 38360, 38553, 38558, 38685, 39387, 39470, 39649, 39963, 40021, 40776, 40985, 41599, 42273, 42516, 42575, 42973, 43181, 43198, 44632, 45594, 46041, 46154, 46753, 46821, 48107, 48203, 48631, 48797, 48978, 49334, 49374, 49767, 50586, 50630, 51875, 52297, 52342, 52435, 53638, 53679, 53688, 54114, 54133, 55051, 55668, 55988, 56265, 56284, 57232, 58936, 58972, 59103, 59379, 59587, 59962, 60143, 60580, 60932, 61486, 61652, 61993, 62508, 63211, 63767, 64345, 64670, 64733, 64770, 65294, 65808, 66232, 67026, 67229, 67750, 67903, 67939, 68007, 68368, 68637, 69387, 69470, 69986, 70468, 71275, 71346, 71595, 72510, 72562, 72574, 73023, 73819, 74186 in 74920, vsaka z dobitkom 30 gld.		

Magistrat dežel. stolnega mesta Ljubljane
2. dan januarja 1894.

Razpis zgradbe „Národnega Doma“.

Zaradi oddaje zidarskih del pri zgradbi društvene hiše „Národní Dom“ v Ljubljani vršila se bode dne 31. januarja 1894. leta ob 12. uri opoldne pismena dražba v pisarniških prostorih „Slovenske Matice“ na Kongresnem trgu št. 7. I. nadstropje.

Načrti, proračun, pogoji in drugi pripomočki so dotičnim ponudnikom na vpogled razgrnjeni pri članu upravnega odbora, mestnem višjem inženirju I. Duffé-ju, kateri daje tudi vsakovrstna pojasnila.

Ponudbe izročiti je do napovedanega časa društvemu predsedniku, dr. Karolu Bleiweisu, vitezu Trsteniškem (Mestni trg št. 16).

Ponudbi je priložiti vadij, znašajoč 5% vsega zneska, preračunjenega na podlagi stavljenih jednotnih cen.

V Ljubljani dne 4. januarja 1894.

(18—1)

Upravni odbor društva „Národní Dom.“

Dr. vit. Bleiweis Trsteniški

Službo občinskega stražnika

odda županstvo Sevnica.

Plača na leto 240 gld., prosto stanovanje in službena obleka. Neoženjeni imajo prednost. Prosilci morajo biti zmožni obeh deželnih jezikov v govoru in pisavi ter dosluženi vojaki ali orožniki. — Zadevne prošnje s prilogami predložiti je najkasneje do 30. januarja t. l. županstvu v Sevnici ob Savi.

(41—1)

Župan: Ludv. Smole.

Važno za sleharno

(11—1)

gospodinj in mater!

Kathreiner-jeva Kneipp-ova sladna kava

se čedalje bolj širi kot najizbornejši, jedini naravi primerni zdravni in ob jednem v svoji uporabi najcenejši dodatek bobovi kavi. Priporoča se izrčno od visokih znanstvenih in zdravniških avtoritet in se predpisuje ženskam, otrokom in takim, ki imajo želodčno ali živčno bolezen, kot najboljši nadomestek bobove kave.



Oporenost pri kupovanju! Zahtevajte in jemljite samo bele originalne zavoje z imenom

Dobiva se povsod. Kathreiner. 1/2, kilogr. 25 krajcarjev

Št. 25858

Razglas.

ex 1893.

Pobiranje pasjega davka za 1894. leto

pričelo se je s 1. januarjem letos in je plačati ta davek v okrožju Ljubljanskega mesta od vsacega psa, izimši one, kateri so za varstvo samotnih posestev neobhodno potrebni.

Lastniki psov naj si najpozneje do 1. januarja t. l. preskrbijo letošnje marke, katere se dobé pri mestni blagajnici proti plačilu

4 gld. a. v.

Z ozirom na § 14. izvršilne naredbe o pobiranju pasjega davka se lastniki psov opozarjajo, naj v pravem času vplačajo takso, ker bode konjač od 1. svečana letos počenši vse one pse polovil, kateri se bodo na ulicah nahajali brez letos veljavne marke.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

2. dan januarja 1894.

(29—1)

Marijacejske kapljice za želodec

prirejene v lekarni „k angelju varuhu“

C. BRADY v Kromeržu (Morava)

staroizkušeno in poznato zdravilo, ki oživlja funkcije želodca in ga krepi, če je prebava motena.

Pristno le z zraven natisneno varstveno znamko in podpisom.

Cena steklenici 40 kr., veliki steklenici 70 kr.

Navedeni so tudi sestavni deli.

Marijacejske kapljice za želodec

dobivajo se pristne v Ljubljani: lekarna Piccoli, lekarna Swoboda; v Postojni: lekarna Fr. Baccaric; v Škofiji: Lekari: lekarna Karol Fabiani; v Radovljici: lekarna; v Rudolfovcu: lekarna Dom. Rizzoli; v Pauerbachu: lekarna V. Payr; v Kamniku: lekarna J. Močnik; v Črnomlju: lekarna Ivan Blažek. (1168—7)



Schutzmarke.

C. Brady.

Aleksander Roblek; v Rudolfovcu: lekarna Dom. Rizzoli; v Pauerbachu: lekarna V. Payr; v Kamniku: lekarna J. Močnik; v Črnomlju: lekarna Ivan Blažek.

L. Luser-jev obliž za turiste.



Gotovo in hitro upli-vajoče sredstvo proti kurjim očesom, žuljem na pod-platih, petah in drug m trdim praskam kože.

Veliko priznanih pisem je na ogled v (40-1)

glavni razpošiljalnici:

L. Schwenk-a lekarna

Meldling-Dunaj.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swoboda, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grečel; v Rudolfovcu S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovcu A. Egger, W. Thurmwald, J. Birnbacher; v Brezjah A. Aichinger; v Trgu (na Korškem) C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Gorici G. B. Pontoni; v Wolfenbergu A. Huth; v Kranju K. Savnik; v Radovljici C. E. Andrien; v Idriji Josip Wario; v Radovljici A. Roblek; v Celju J. Kupferschmid.

Mala oznanila.

Pod Trančo št. 2.
Veliko zalogo
Klobukov
priporoča
J. Soklič.
Gledališke ulice št. 6.

M. RANTH
(Viktor Ranth) (27)
Ljubljana, Marijin trg 1
priporoča veliko zalogo oprem za krojače in čevljarje, beloprtenega blaga in podvlek, bombaža in ovčje volne, preje za vezenje, pletenje, šivanje in kavčikanje, tkanega in nogovičarskega blaga, predpasnikov, životkov in rokavic, pozamentirskih in drobnega blaga, trakov, tipk in petljan, cipkastih zavos in preprog, umetelnih cvetk in njih delov.

A. KUNST
Ljubljana, Židovske ulice št. 4.
Velika zaloga obuval (33)
lastnega izdelka za dame, gospode in otroke je vedno na izbero.
Vsakršna naročila izvršujejo se točno in po nizki ceni. Vse mere se shranjujejo in zaznamenujejo. Pri zunanjih naročilih blagovoli naj se vzorec vposlati.

Ustanovljeno **J. J. NAGLAS** leta 1847.
tovarna pohištva
v Ljubljani, Turjaški trg št. 7 in Gospodske ulice (Knežji dvorec).
Zaloga jednostavnega in najfinerega lesenega in oblaženega pohištva, zrcal, strugarskega in pozlatorskega blaga, pohištvene robe, zavos, odej, preprog, zastiral na valjeh, polknov (žaluzij). Otroški vozički, železna in vrtna oprava, nepregorne blagajnice. (35)

Restavracija „Pri Zvezdi“
cesarja Josipa trg.
Velik zračni vrt, stekleni salon in kegljišče.
Priznana izvrstne jedi in pijače in skupno obedovanje.
(22) **F. Ferlinc, restavratör.**

Josip Reich (23)
Poljanski nasip, Ozke ulice št. 4
priporoča čast. občinstvu dobro urejeno **kemično spiralnico**
v kateri se razparane in nerazparane moške in ženske obleke lepo očedijo. Pregrinjala vsprejmo se za pranje in crnim v pobarvanje. V barvariji vsprejema se svilnato, bombažno in mešano blago. Barva se v najnovejših modah.

HENRIK KENDA
v Ljubljani.
Najbogatejša zaloga za šivilje.
(34)

Brata Eberl
Ljubljana, Frančiškanske ulice 4.
Slikarja napisov, stavbinska in pohištvena pleskarja.
Tovarna za oljate barve, lak in pokost. (20)
Glavni zastop Bartholomejevega originalnega karbolinje. Maščoba za konjska kopita in usnje.

Uran & Večaj
Ljubljana, Gradišče št. 8, Igriske ulice št. 3
priporočata p. n. čast. občinstvu svojo veliko zalogo vsakovrstnih pečij in glinastih snovij kakor tudi štedilnikov in vseh v to stroko spadajočih del po nizkih cenah. (31)

G. Tönnies
v Ljubljani.
Tovarna za stroje, železo in kovinolitvico.
Izdeluje kot posebnost: vse vrste strojev za lesoreznilce in žage. (21)
Prevzame cele naprave in oskrbuje parostroje in kotle po najboljši sestavi, slučajno turbine in vodna kolesa.

J. Hafner-jeva pivarna
Ljubljana, sv. Petra cesta št. 47.
Zaloga Vrhniškega piva.
Priznana izvrstna restavracija z veliko dvorano za koncerte itd. in lepim vrtom. (36)
— Kegljšče je na razpolago. —
Uhod je tudi iz Poljskih ulic.

Čast mi je naznanjati, da sem prevzela po smrti mojega moža Frana Toni **kovaško obrt**
katero bodem nadaljevala, ter se priporočam za vsa v to stroko spadajoča dela po nizkih cenah, zlasti za nove podkove. Dobro delo in točna postrežba.
Z velespoštovanjem (37)
Ivanka Toni
v Kravji dolini št. 2.

P. n.
Podpisanec uljudno naznanja p. n. cenjenemu občinstvu, da bode
trgovino s specerijskim in kolonijalnim blagom in z vinom
na drobno in na debelo, ki jo je že prevzel od gospoda **Janeza Luckmann-a**
koj po novem letu premestil
v Schleimerjevo hišo v Šelenburgovih ulicah št. 4 nasproti stari čitalnici.
Z velespoštovanjem
Anton Stacul
trgovec (1283-4)
naslednik g. Janeza Luckmann-a.

Stari trg št. 21 **Jakob Zalaznik** Stari trg št. 21
priporoča p. n. občinstvu in čestitim lastnikom in zakupnikom restavracij, krčem, gostiln in kavnarn svojo bogato, **vsak dan trikrat svežo zalogo** vsakovrstnih izdelkov, spadajočih v
pekovsko oziroma slaščičarsko obrt.
Od dne 6. t. m. dalje dobé se tudi **vsak dan sveži, slastni in ukusni** (3-3)
pustni krofi.

Št. 2947 **Razpis natečaja.** z l. 1893.
Na temelju jednoglasnega sklepa tukajšnjega občinskega zastopa z dne 12. decembra pr. l. razpiše se s tem natečaj na mesto
občinskega tajnika-blagajničarja
z letno plačo 700 gld., ki jih bode isti prejemal iz občinske blagajnice v posticipatnih mesečnih obrokih.
Od natecalca se zahteva popolno znanje hrvatskega in če mogoče tudi italijanskega jezika, dočim imajo prednost taki, ki se morejo izkazati s svojo dosedanjjo občinsko prakso.
Prošnje, opremljene s spričevali o dovršenih studijah, odnosno o dosedanjem službovanju imajo se doposlati podpisanemu **najdalje do konca meseca januarja t. l.**
Poglavarstvo občine Buzet
dne 1. januarja 1894.
Načelnik: **Fran Flego.** (9-1)

Najboljše železo prodaja
A. C. AHČIN
pri „zlati kosi“
v Ljubljani, Gledališke ulice h. št. 8.
Posebno priporočam
orodja prve vrste za (143-44)
rokodelce in poljedelstvo.
Za pile in vodne žage kakor za **kose** se garantira, da so dobre.
Grobni križi, šine za obloke, kuhinjska oprava itd.

Naznanilo.
Podpisanec si usoja najuljudneje naznanjati, da je
krojačnico
umrlega krojaškega mojstra **Josipa Straussa**
na Kongresnem trgu
potem kupa pridobil v svojo last, in da bode isto nadaljeval pod lastnim vodstvom.
Usoja si zategadelj, priporočati se slavnemu p. n. občinstvu s zagotovitvijo, da bode vsakemu strogo solidno in najceneje postregel in da bode vsa v njegovo stroko spadajoča dela točno izvrševal. Cenjenim naročilom vedno na uslugo nadeja se, da mu bode spoštovano p. n. občinstvo prav obilo naročil naklonilo in beleži z velespoštovanjem
Fran Jeločnik
krojaški mojster.
(12-1)

Bensdorp-ov holandski kakao

izboren, zdrav in redilen
se dobiva v vseh špecerijskih in delikatesnih trgovinah.

(917-17)

Bertram Schmelzer

izdelovalec stolov
Pred Prulami št. 3
priporoča
svojo veliko zalogo
vsakovrstnih
stolov

(28) zagotavlja joč
točno in solidno postrežbo
ter nizke cene.



Kamnoseška obrt in podobarstvo.

Vinko Čamernik

kamnosek v Ljubljani, Parne ulice št. 9
filijala na Dunajski cesti nasproti Bavarskemu dvoru
(poprej Peter Toman)

priporoča se za izvrševanje

cerkvenih umetnih kamnoseških del
kakor oltarjev, tabernakeljev, prižnic, obhajilnih miz, krstnih kam-
nov itd., nadalje za vsakovrstna

stavbena kamnoseška dela

kakor tudi za izdelovanje plošč iz vsakovrstnega marmorja za pohištvo.
Ima tudi bogato zalogo

nagrobni spomenikov
iz raznovrstnih marmorjev, napravljenih po najnovejših arhitektoničnih
obrisih po jako niski ceni.

Oskrbuje napravo kompletnih družbinskih rakev in vsakako
popravljanje. (0-1)

Obrise, načrte in vzorce pošilja brezplačno na vpogled.

Uvaževanja vredno za dame!

Toli pogostna menjava móde v daniških toiletah, nalaga vsem varčnim
in delavnim gospám dolžnost, da si prisvojé umetnost prikrojevanja. Žele-
jim ustreči v tem oziru, najljubneje naznanjam, da sem prišel s poukom

v risanju krojev in v prikrojevanji

na Kongresnem trgu št. 3

in se nadejam, da si bodem pridobil isto zaupanje, ki se mi je izkazovalo že
v letih 1875 in 1885 vsled dobrih uspehov, ki sem jih dosegel, za katere mi
se je izreklo najlaskavejše priznanje

Garantujem za to, da si bode vsaka dama korenito prisvojila način
prikrojevanja, tako da bode po dovršenem učnem kurzu v stanu, samostalno
prikrojevati po vsakem modnem journalu in da bode takisto v stanu vse sama
aranžirati. Nagrada je tako neznatna, da se tudi manj imovitim nudi prilika
za pouk.

IG. BARSIS (14)

izprašan učitelj za risanje krojev in za prikrojevanje, sodelavnik
modnih journalov in sodelujoči član modne akademije.

Kongresni trg št. 3, I. nadstropje.

Zaloga

manufakturnega in mešanega blaga

se bode vsled konkurza

Franca Terlep-a

na Starem trgu

počenši z 8. januarjem

popolnoma razprodajala

po sodnijski ceni. (26)

Popolna
razprodaja.

**Zaradi preselitve
popolna
razprodaja**

skladišča blaga, v kolikor ga je še v zalogi

v gospodskih, deških in otroških konfekcijah

dalje

plaščih za gospé in dekleta, jopah in capes

kakor tudi

zaloge kožušnega blaga

kakor

mufi, boa, čepice za drsalce in ovratniki

pri

(125-3)

Gričar-ju & Mejač-u

Ljubljana, Slonove ulice št. 11.

Popolna
razprodaja.

Popolna
razprodaja.